

2. juli 2010

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 13. juli 2010

Dagsorden 1. udgave

1. Den europæiske finansielle tilsynspakke
 - a) (evt.) Et europæisk råd for systemiske risici (ESRB)
 - Politisk enighedKOM(2009) 500, KOM(2009) 499
 - b) (evt.) Finansielle tjenesteydelser – Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)
 - Politisk enighedKOM(2009) 502, KOM(2009) 501, KOM(2009) 503
 - c) (evt.) Præcisering af beføjelser for EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område (Omnibus-direktiv I)
 - Politisk enighedKOM(2009) 576
2. (evt.) Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder (AIFM)
 - Politisk enighedKOM(2009) 207
3. Det belgiske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 2. halvår 2010
 - PræsentationKOM-dokument foreligger ikke
4. Opfølgning på møde i Det Europæiske Råd den 17. juni 2010
 - a) (FF) Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde for stabilitet, vækst og beskæftigelse - redskaber til stærkere økonomisk ledelse i EU
 - PræsentationKOM(2010) 367/2
 - b) Andre punkter fra Det Europæiske Råd
 - Udveksling af synspunkterKOM-dokument foreligger ikke
5. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG)
 - VedtagelseKOM(2010) 193

6. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
 - a) Vurdering af effektive tiltag foretaget af Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig, Portugal, Slovenien og Slovakiet
 - RådskonklusionerKOM(2010) 329
 - b) Beslutninger om eksistensen af uforholdsmæssigt store underskud i samt vedtagelse af henstillinger til Danmark, Finland og Cypern
 - Rådsbeslutninger og rådshenstillingerKOM-dokument foreligger ikke
7. (evt.) Vedtagelse af beslutning om optagelse af Estland i eurosamarbejdet den 1. januar 2011
 - VedtagelseKOM(2010) 239, KOM(2010) 240
8. EU's budget for 2010
 - a) Ændringsbudget 5 om UK-rabatten mv.
 - VedtagelseKOM(2010) 320
 - b) Ændringsbudget 6 om Den Fælles Udenrigstjeneste
 - VedtagelseKOM(2010) 315
9. (FF) Tidsfristen for høring af de nationale parlamenter vedrørende EU's budget for 2011
 - VedtagelseKOM-dokument foreligger ikke
10. Finansiell bistand mht. nedlukning af blok 1-4 på Kozloduy kernekraftværket i Bulgarien
 - VedtagelseKOM(2009) 581
11. Eventuelt
12. Siden sidst
 - a) Grundnotat vedrørende kreditvurderingsbureauer
 - b) Grundnotat vedrørende grønbog om corporate governance i finansielle institutioner og aflønning

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Erhvervsudvalgets ansvarsområde:

1. Den europæiske finansielle tilsynspakke
 - a) (evt.) Et europæisk råd for systemiske risici (ESRB)
 - Politisk enighed
 - b) (evt.) Finansielle tjenesteydelser – Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)
 - Politisk enighed
 - c) (evt.) Præcisering af beføjelser for EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område (Omnibus-direktiv I)
 - Politisk enighed
2. (evt.) Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder (AIFM)
 - Politisk enighed
3. Det belgiske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 2. halvår 2010
 - Præsentation
4. Opfølgning på møde i Det Europæiske Råd den 17. juni 2010
 - a) (FF) Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde for stabilitet, vækst og beskæftigelse - redskaber til stærkere økonomisk ledelse i EU
 - Præsentation
 - b) Andre punkter fra Det Europæiske Råd
 - Udveksling af synspunkter

Dagsordenspunkt 1a: Et europæisk råd for systemiske risici (ESRB)

Resumé

Kommissionen fremlagde den 23. september 2009 en pakke med forslag vedr. en ny struktur for finansielt tilsyn i EU. Pakken består af etablering af et nyt makro-overvågende organ, European Systemic Risk Board (ESRB) og etableringen af en ny tilsynsstruktur, European System of Financial Supervision (ESFS), herunder tre nye EU-tilsynsmyndigheder, European Supervisory Authorities (ESA'er), jf. separat dagsordenspunkt. Der var enighed om en generel indstilling ift. ESRB-forslaget på ECOFIN den 20. oktober 2009. Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender (ECON) stemte om forslaget den 10. maj 2010. Der pågår nu dialogforhandlinger mellem formandskabet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Det belgiske formandskab lægger op til politisk enighed om forslaget på ECOFIN-mødet den 13. juli 2010.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2009)499 og KOM(2009)500, ECOFIN-kompromiset ST 14491/09 og ST 14493/09 samt ECON-udvalgets afstemningsresultat A7-0168/2010 og A7-0167/2010, som nedenstående giver et prioriteret uddrag af.

Baggrund

Kommissionen har den 23. september fremlagt en pakke med forslag vedr. en ny struktur for finansielt tilsyn i EU. Forslagene udmønter konklusionerne fra DER den 18.-19. juni 2009 på baggrund af Kommissionens meddelelse af 27. maj 2009. Forslagene bygger oprindeligt på anbefalingerne fra de Larosière-arbejdsgruppen fra februar 2009. Der var enighed om en generel indstilling ift. ESRB-forslaget på ECOFIN den 20. oktober 2009. Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender (ECON) stemte om forslaget den 10. maj 2010. Der pågår nu dialogforhandlinger mellem det spanske formandskab, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Det belgiske formandskab lægger op til politisk enighed om forslaget på ECOFIN-mødet den 13. juli 2010.

Indhold

Kommissionens forslag vedr. en ny tilsynsstruktur udgøres af en pakke bestående af udkast til en række forordninger vedr. etablering af et organ for overvågning af makro-finansielt risiko (European Systemic Risk Board - ESRB), samt separate EU-tilsynsmyndigheder ift. hhv. banker, European Banking Authority (EBA), værdipapirer, European Securities and Markets Authority (ESMA) og forsikring/pension, European Insurance and Occupational Pensions Authority (EIOPA). Dertil kommer konsekvensændringer i en række konkrete finansielle direktiver som følge af oprettelsen af disse myndigheder (omnibus-direktivet). Der er lagt op til en evaluering af den nye tilsynsstruktur tre år efter start, og herefter hvert tredje år.

Et Europæisk Udvalg for Systemisk Risiko (ESRB - European Systemic Risk Board)

Det ene hovedelement i en ny tilsynsstruktur er etableringen af et europæisk organ for systemisk risiko (European Systemic Risk Board - ESRB), som skal overvåge den finansielle stabilitet på tværs af alle finansielle markeder i hele EU. Kommissionens forslag vedr. ESRB består af udkast til en forordning om at etablere ESRB samt udkast til en forordning, der giver ECB mandat til at yde sekretariatsbistand til ESRB.

Formålet med ESRB er at analysere og vurdere de overordnede risici i det finansielle system i EU, opbygge et "advarselsystem" for sådanne risici, og – som en central opgave – at udstede advarsler og anbefalinger herom. ESRB's advarsler og anbefalinger vil kunne rettes til

både enkelte medlemsstater, grupper af medlemsstater og EU som helhed, og vil kunne vedrøre både tilsynsmæssige forhold og generelle makroøkonomiske forhold, der kan påvirke den finansielle stabilitet. De vil ikke have bindende karakter, men forventes alligevel at give anledning til opfølgning på basis af et "comply or explain"-princip, dvs. at den, der er genstand for en advarsel/anbefaling fra ESRB forventes enten at rette sig efter denne eller at redegøre for, hvorfor man vælger ikke at rette sig efter advarslen/anbefalingen. Parallelt med at f.eks. en anbefaling adresseres til en medlemsstat foreslås anbefalingen samtidig kanaliseret gennem ECOFIN for at øge det politiske pres på den eller de relevante aktører for at følge op på dem.

Der lægges op til, at ESRB selv beslutter, hvorvidt dets advarsler og anbefalinger skal offentliggøres, men at udgangspunktet bør være ikke at offentliggøre dem, med mindre et totredjedeles flertal i ESRB - efter at have konsulteret Rådet - beslutter noget andet.

ESRB vil basere sit arbejde på de oplysninger, som allerede stilles til rådighed for ECB, og derudover som hovedregel aggregerede informationer fra de nye EU-tilsynsmyndigheder. Derudover vil ESRB kunne anmode om andre oplysninger fra EU-tilsynsmyndighederne eller nationale myndigheder (tilsyn, centralbanker, statistikbureauer o.l.).

Beslutningskompetencen i ESRB foreslås forankret i et generelt råd ("General Board") bestående af alle EU-landenes centralbankdirektører, inkl. ECB's direktør og vicedirektør, formændene for de tre nye EU-tilsynsmyndigheder og en repræsentant for Kommissionen, som alle tildeles én stemme hver. Som observatører deltager repræsentanter for de enkelte EU-landes tilsynsmyndigheder samt formanden for det økonomiske og finansielle udvalg (EFC). Der træffes som udgangspunkt beslutninger med simpelt flertal.

Møderne i det generelle råd ledes af en formand (og en næstformand), der udpeges blandt repræsentanterne fra centralbankerne og ECB for 5 år ad gangen, og foreslås forberedt af en mindre styringskomité ("Steering Committee"). Styringskomitéen sammensættes af formanden og næstformanden for det generelle råd, formændene for de tre EU-tilsynsmyndigheder, repræsentanterne fra Kommissionen og EFC samt fem centralbankdirektører, hvoraf 3 skal være fra eurolande og 2 fra ikke-eurolande - i alt 12 personer.

Der nedsættes endelig en rådgivende teknisk komité ("Advisory Technical Committee"), der afspejler sammensætningen i det generelle råd.

Der åbnes mulighed for, at myndigheder fra det Europæiske Økonomiske Område (EEA-landene - Norge, Island, Liechtenstein) på ad hoc basis kan deltage i arbejdet i ESRB som observatører.

Medlemmerne skal agere uafhængigt af de enkelte medlemsstater, men ESRB som helhed står til regnskab for og afrapporterer til ECOFIN og Europa-Parlamentet.

Hjemmelsgrundlag

Kommissionens forslag til forordning vedr. etablering af ESRB har hjemmel i artikel 114 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (Lissabontraktaten), som er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure i Traktatens artikel 294.

Kommissionens forslag til forordning, der giver ECB mandat til at yde sekretariatsbistand til ESRB, er hjemlet i artikel 127, stk. 6, ifølge hvilken Rådet træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget bidrager til at afhjælpe de svagheder i det finansielle tilsyn, som den økonomiske og finansielle krise har blotlagt, og at det er i overensstemmelse med målsætningen om at sikre et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser ved at forbinde de nationale tilsynsmyndigheder i et netværk på fællesskabsniveau. Omvendt forbliver det daglige tilsyn med de finansielle virksomheder hos de nationale tilsynsmyndigheder. Det er på den baggrund Kommissionens vurdering, at der er tale om velafbalancerede forslag, der er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen vurderer ligeledes, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender har taget stilling til forslagene den 10. maj 2010. Udvalget har stillet en lang række ændringsforslag, hvoraf de vigtigste vurderes at være følgende:

- ESRB (og ikke Rådet) skal afgøre, hvornår der er tale om en krisesituation i EU. I en krisesituation får de tre nye EU tilsynsmyndigheder særlige kompetencer (jf. separat dagsordenspunkt herom).
- ECB's formand skal automatisk være formand for ESRB, og der skal derudover være to viceformænd, hvor den ene skal vælges blandt medlemmerne af ECB's generelle råd, mens den anden skal være formanden for den "joint committee", der etableres mellem de tre nye EU tilsynsmyndigheder (jf. separat dagsordenspunkt herom). ECOFIN-kompromiset angiver derimod, at ESRB's formand skal udpeges blandt repræsentanterne fra centralbankerne og ECB, og der skal kun være én næstformand.
- ESRB's generelle råd skal udvides med 6 uafhængige medlemmer med stemmeret. Formanden for det økonomiske og finansielle udvalg (EFC) skal ikke være medlem af ESRB.
- Både formanden for det generelle råd, den første viceformand og ECB's næstformand skal deltage i styringskomitéen. Herudover fire øvrige nationale centralbankdirektører samt formændene for de tre EU-tilsynsmyndigheder og repræsentanten fra Kommissionen. Endelig foreslås, at 3 af de 6 uafhængige ekspertmedlemmer i det generelle råd også indgår i styringskomitéen. I alt 14 personer.
- Den tekniske rådgivende komite skal afløses af en videnskabelig rådgivende komite med deltagelse af bl.a. uafhængige eksperter og uden deltagelse af de nationale tilsynsmyndigheder.
- ESRB skal i samarbejde med de tre EU-tilsynsmyndigheder udarbejde et farvekodesystem, der differentierer forskellige niveauer af risici. Advarsler og anbefalinger skal inddeles i forskellige farver, når de udstedes.
- Såfremt en adressat ikke følger en anbefaling fra ESRB, så skal det relevante udvalg i Europa-Parlamentet have mulighed for at udspørge adressaten.
- Europa-Parlamentet skal kunne indkalde formanden for ESRB og de øvrige medlemmer af styringskomitéen til en høring.
- Rådet skal ikke konsulteres før ESRB offentliggør anbefalinger.
- Europa-Parlamentet skal orienteres om ESRB's beslutninger vedr. advarsler/anbefalinger på lige fod med Rådet.

- Revisionsklausulen præciseres og udvides, således at det skal overvejes, hvorvidt der er behov for at simplificere den nye tilsynsstruktur, hvorvidt de tre EU-tilsynsmyndigheder skal have øgede beføjelser m.v.

Europa-Parlamentets plenarforsamling ventes at tage stilling til forlaget 7. juli 2010.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Kommissionens forslag vedr. ESRB har karakter af to forordninger, der begge finder direkte anvendelse i medlemslandene. Der vil være behov for enkelte konkrete tilpasninger i dansk lovgivning bl.a. i forhold til videregivelse af oplysninger til ESRB.

Statsfinansielle konsekvenser

Finansieringen af Kommissionens forslag ventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Finansieringen af ESRB ventes at blive tilvejebragt indenfor ECB's budget, idet ECB foreslås at yde sekretariatsbistand til ESRB.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens forslag forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet initiativerne forventes at mindske risikoen for finansielle kriser i fremtiden.

Høring

Der har tidligere været foretaget høring i EU-specialudvalget for finansielle tjenesteydelser vedr. Kommissionens meddelelse af 27. maj 2009 vedr. en ny tilsynsstruktur. Daværende høring resulterede i følgende holdninger for så vidt angår ESRB:

Danmarks Nationalbank støttede de overordnede tanker om den fremtidige tilsynsstruktur i EU. Nationalbanken bemærkede, at overvågning af systemiske risici er kerneområde for centralbanker, og at ESRB bør oprettes i regi af ECB/ESCB, og at formanden for ECB bør være formand for ESRB og at ECB/ESCB bør være sekretariat.

Finansrådet støttede de overordnede tanker om den fremtidige tilsynsstruktur i EU. Finansrådet bemærkede vedrørende ESRB, at det er essentielt, at der eksisterer klare procedurer for opfølgning på advarsler og henstillinger om finansiell ustabilitet, samt at det fastlægges, hvilke myndigheder der er ansvarlige for opfølgningen.

Realkreditrådet støttede de overordnede tanker om den fremtidige tilsynsstruktur i EU. Realkreditrådet fandt det vigtigt at sikre, at overførslen af beføjelser til EU tilsynsorganer ikke hindrer bevarelsen af velfungerende nationale systemer. Realkreditrådet bemærkede, at den danske realkreditmodel er unik i denne sammenhæng. Realkreditrådet bemærkede også, at udarbejdelsen af regler (bindende tekniske standarder) ikke må svække Europa-Parlamentets legitime demokratiske interesser.

Forsikring & Pension støttede oprettelsen af ESRB og anerkendte et behov om styrket europæisk tilsynssamarbejde, især i forhold til tværnationale koncerner. Forsikring & Pension lagde vægt på stor brugervenlighed og få administrative byrder af det foreslåede system, og fandt at det må sikres, at virksomheder, der alene agerer nationalt, også kan nøjes med at have kontakt til den nationale tilsynsmyndighed, således at man kan undgå dobbeltindberetning eller dobbelt rapportering til nationale henholdsvis EU-organer samt at have én samlet oplysning om det gældende regelgrundlag.

InvesteringsForeningsRådet støttede de overordnede tanker om den fremtidige tilsynsstruktur i EU og støttede udkast til indstillinger i specialudvalgsnotatet. InvesteringsForeningsRådet fandt, at industrien bør være repræsenteret i ESRB, og den lagde vægt på, at de administrative byrder som følge af informationsindsamling blev gjort så strømlinet som muligt, således at det kun er nødvendigt at indberettet om et emne til én myndighed.

Dansk Aktionærforening støttede den fremtidige tilsynsstruktur i EU og støttede udkast til indstillinger i specialudvalgsnotatet, og fandt at oprettelsen af europæiske makro- og mikrotilsyn ikke måtte føre til en reduktion af de ressourcer, der anvendes i det nationale tilsynsarbejde.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

I forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN mødet den 9. juni 2009 blev sagen forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 4. juni 2009. På det pågældende tidspunkt var der ikke fremlagt konkrete forslag til lovgivning. Sagen blev efter fremlæggelsen af de konkrete forslag til lovgivning forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg den 16. oktober 2010 forud for ECOFIN mødet den 20. oktober 2010.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Danmark støtter den generelle indstilling om forslaget, der blev vedtaget på ECOFIN den 20. oktober 2009. Danmark er positivt indstillet over for øget fokus på overvågning af systemiske risici på makroniveau, således at den finansielle stabilitet styrkes.

Danmark finder det ikke hensigtsmæssigt, at nationale regeringer eller tilsynsmyndigheder skal kunne udspørges i Europa-Parlamentet, såfremt man ikke efterlever anbefalinger fra ESRB.

Danmark finder det nyttigt, at EØS-landene repræsenteres i ESRB, eftersom disse landes finansielle sektorer er en del af det indre marked og følgelig spiller en rolle for den finansielle stabilitet i EU.

Andre landes holdning

Der er generel opbakning til ECOFIN-kompromiset i Rådet. En række lande er meget kritiske over for ændringsforslagene fra ECON.

Der pågår netop nu dialogforhandlinger mellem formandskabet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Der forelægger endnu ikke et udkast til endeligt kompromis.

Dagsordenspunkt 1c: Præcisering af beføjelser for EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område (Omnibus-direktiv I)

KOM(2009)576 og ST 7616/10

Resumé

Kommissionen har fremlagt forslag til præcisering af beføjelserne for EU-tilsynsmyndighederne på det finansielle område (omnibus-direktiv I), der tilretter flere af de eksisterende sektordirektiver på det finansielle område. Direktivforslaget ligger i forlængelse af forslaget om at oprette tre nye EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område, som der blev opnået enighed om på ECOFIN i december 2009 og som forhandles i trialog mellem Rådet og Europa-Parlamentet, jf. separat dagsordenspunkt.

Omnibusdirektivet præciserer således områder, hvor de nye EU-tilsynsmyndigheder foreslås at få konkrete beføjelser i de enkelte direktiver på det finansielle område. Ændringerne vedrører f.eks. fastsættelse af bindende tekniske tilsynsstandarder og bilæggelse af tvister. Der var enighed om en generel indstilling på COREPER den 14. april 2010. Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære forhold (ECON) har ved afstemning den 10. maj 2010 stillet en række ændringsforslag der indgår i trialogforhandlingerne om den ny tilsynsstruktur.

Der ventes i løbet af 2010 at blive fremlagt yderligere omnibusdirektiver med flere ændringer til de enkelte finansielle direktiver.

Der henvises desuden til Kommissionens forslag (KOM(2009)576), ECOFIN-kompromiset (st7616/10) samt ECON-udvalgets ændringsforslag jf. afstemningsresultatet fra ECON (A7-9999/2010), som nedenstående giver et prioriteret uddrag af.

Baggrund

Kommissionen fremlagde i september 2009 en forslagspakke vedr. en ny europæisk tilsynsstruktur, som bl.a. opretter en europæisk banktilsynsmyndighed (EBA), en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA). De tre nye EU-tilsynsmyndigheder skal bl.a. erstatte de eksisterende europæiske tilsynskomiteer for hhv. banker (CEBS), forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) og værdipapirer (CESR). Ifølge forslaget vil de tre nye EU-tilsynsmyndigheder blive sammensat af repræsentanter fra de nationale tilsynsmyndigheder, ligesom det er tilfældet i de tilsynsudvalg, de erstatter. Der er opnået enighed om forslagspakken i ECOFIN i december 2009, og om omnibusdirektivet på COREPER den 14. april 2010. Forslagene forhandles nu som en samlet pakke i trialog med Europa-Parlamentet og Kommissionen. Europa-Parlamentet forventes at stemme om tilsynsstrukturen i plenum den 7. juli 2010, mens forslagene er sat på ECOFIN den 13. juli til politisk enighed.

Kommissionen har i forlængelse heraf fremlagt forslag til præcisering af beføjelserne for de tre nye EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område i form af et såkaldt omnibus-direktiv (Omnibus I), der tilretter flere af de eksisterende sektordirektiver på det finansielle område. Formålet er at præcisere de områder, hvor de nye EU-tilsynsmyndigheder foreslås at få konkrete beføjelser i de enkelte finansielle direktiver.

Kommissionen forventes i efteråret 2010 at fremsætte yderligere forslag (omnibus II), der skal gennemføre en tilsvarende tilretning af direktiver på primært forsikringsområdet. Her-

udover har Kommissionen i juni 2010 fremlagt forslag til ændring af forordningen om kreditvurderingsbureauer med henblik på at give ESMA beføjelser til at føre direkte tilsyn med disse. Yderligere omnibusdirektiver kan blive aktuelle afhængig af den endelige udformning af forordningerne vedr. EBA, EIOPA og ESMA.

Indhold

Forslaget om en ny europæisk tilsynsstruktur (European System of Financial Supervision – ESFS), som der blev opnået enighed om i Rådet i slutningen af 2009, etablerer tre nye EU-tilsynsmyndigheder, som skal erstatte og overtage de nuværende opgaver for de eksisterende tre tilsynssamarbejdsudvalg. I lighed med de eksisterende tilsynssamarbejdsudvalg er de nye EU-tilsynsmyndigheder sammensat af repræsentanter fra tilsynsmyndighederne i hvert af de 27 EU-lande. I tillæg til de eksisterende tilsynssamarbejdsudvalgs nuværende opgaver vil de nye EU-tilsynsmyndigheder bl.a. få beføjelser til at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder og mægle i tvister mellem nationale tilsyn.

Det foreliggende ECOFIN-kompromis er en opfølgning på dette forslag om en ny europæisk tilsynsstruktur, og indskriver konkret de nye EU-tilsynsmyndigheder og deres nye beføjelser i en række konkrete sektordirektiver på det finansielle område.

Konkret vedrører det foreliggende forslag til omnibusdirektiv ændringer i følgende finansielle direktiver:

- 2006/48/EF og 2006/49/EF om kapitalkrav for kreditinstitutter m.fl.
- 2002/87/EF om finansielle konglomerater
- 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser
- 2003/6/EF om markedsmisbrug
- 2004/39/EF om MiFID (regulering af værdipapirhandel og markeder)
- 2003/71/EF om prospekter
- 1998/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer
- 2004/109/EF om transparens
- 2005/60/EF om forebyggelse af hvidvaskning af penge
- 2009/65/EF om UCITS (regulering af kollektive investeringer).

De områder i de enkelte direktiver, hvor omnibusdirektivet foretager ændringer, kan i store træk opdeles i følgende kategorier:

- Præcisering af områder inden for de enkelte direktiver, hvor Kommissionen kan vedtage bindende tekniske standarder på baggrund af udkast fra EU-tilsynsmyndighederne
- Præcisering af områder inden for de enkelte direktiver, hvor EU-tilsynsmyndighederne kan bilægge uenighed mellem nationale tilsynsmyndigheder.
- Generelle ændringer i de enkelte direktiver, som er nødvendige for, at direktiverne kan fungere i forbindelse med de nye EU-tilsynsmyndigheder.

Senere ventes Kommissionen at fremlægge andre omnibus-direktiver justeringer på andre områder og/eller i andre direktiver.

Præcisering af områder, hvor der kan vedtages bindende tekniske standarder

EU-tilsynsmyndighederne skal i overensstemmelse med EU-tilsynspakken kunne fastlægge bindende tekniske standarder for de nationale tilsynsmyndigheder. Det konkrete indhold af

sådanne standarder foreslås af EU-tilsynsmyndighederne, men skal alene vedrøre tekniske forhold, som ikke berører beslutninger om tilsynspolitikken eller ændringer i EU-lovgivningen og EU-reguleringen på det pågældende område, idet ansvaret herfor fortsat vil ligge hos Rådet/Europa-Parlamentet og Kommissionen.

I forlængelse heraf understreges det eksplicit i direktivets indledende betragtninger, at en bindende teknisk standard ikke kan begrænse den mulighed, medlemslandene har for selv at tilrettelægge sine regler på et område, hvor der ikke er fuld harmonisering i det bagvedliggende direktiv, så længe de nationale regler ikke er i strid med det bagvedliggende direktiv. Det betyder særligt, at der for et område, hvor der ifølge det konkrete direktiv alene gælder minimumsregler, ikke kan vedtages bindende tekniske standarder, som indebærer, at reglerne totalharmoniseres.

Det skal endvidere nævnes, at da der lægges op til et stort antal af standarder i omnibusdirektivet er de enkelte bemyndigelser til at udarbejde bindende tekniske standarder ikke beskrevet hver for sig i direktivets præambeltekst. Derfor kan man ikke på nuværende tidspunkt præcist afgrænse indholdet af de enkelte standarder udover, hvad der følger af præambelens generelle betragtninger og de konkrete artikler standarden omhandler.

I praksis foreslås det i omnibusdirektivet at gøre det muligt at vedtage bindende tekniske tilsynsstandarder inden for tre områder:

- Områder, hvor detaljerede metodiske eller kvantitative standarder er nødvendige for at sikre konsistent anvendelse af bestemte regler, og hvor behovet for tilsynsmæssige vurderinger er begrænset.
- Områder, hvor det kan være en fordel med en fælles tilgang til rapportering eller offentliggørelse.
- Områder, hvor det vil være en fordel med en ensartet tilgang til samarbejde, f.eks. i situationer, hvor et værtslands tilsyn efterspørger oplysninger fra hjemlandets tilsyn.

Omnibusdirektivet udpeger således alene de områder, hvor der bør være bindende tekniske standarder, mens det nærmere indhold af forslag til konkrete bindende standarder vil være op til de uafhængige EU-tilsynsmyndigheder i kraft af disses tilsynsekspertise.

De tre eksisterende tilsynssamarbejdsudvalg vedtager allerede i dag standarder inden for tilsvarende tekniske områder, som dog i dag ikke er bindende. EU-tilsynsmyndighederne vil fortsat have mulighed for at fastlægge sådanne vejledende (ikke-bindende) tekniske standarder. Det forventes, at eksisterende ikke-bindende standarder vil kunne blive lagt til grund for de bindende tekniske standarder, der skal udvikles på de pågældende områder.

Før de tekniske standarder udarbejdet af de nye EU-tilsynsmyndigheder kan få bindende virkning over for de nationale tilsynsmyndigheder, skal de godkendes af Kommissionen. Processen er, at EU-tilsynsmyndighederne udarbejder udkast til en bindende standard inden for det pågældende område, som sendes til Kommissionen, der herefter gør den pågældende standard til en del af fællesskabsretten gennem en konkret beslutning eller forordning, før de kan træde i kraft.

ECOFIN-kompromiset angiver for hvert område, om EU-tilsynsmyndighederne forpligtes til at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder, eller om EU-tilsynsmyndighederne

er stillet mere frit i forhold til, om de vil gøre brug af muligheden for at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder. Forpligtelser til at udarbejde udkast til tekniske standarder ("skal" bestemmelser) er primært at finde i kapitalkravsdirektivet (2006/48) og for enkelte standarder i prospektdirektivet (2003/71) og direktivet vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (2003/41).

På de områder, hvor de tre nye EU-tilsynsmyndigheder er forpligtet til at udvikle tekniske standarder, skal udkast til disse fremsendes til Kommissionen senest 3 år efter, at EU-tilsynsmyndighederne er etableret. Hvis forordningerne om EU-tilsynsmyndighederne bliver vedtaget, således at de etableres pr. 1. januar 2011, skal udkast til de bindende tekniske standarder således fremsendes senest den 1. januar 2014.

ECOFIN-kompromiset giver mulighed for at vedtage bindende tekniske standarder på nedenstående områder inden for de forskellige finansielle direktiver:

CRD (Capital Requirements Directive) - kapitalkrav for kreditinstitutter m.fl. – direktiver 2006/48/EF og 2006/49/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra EBA på følgende områder:

- betingelser for at give tilladelser (licenser) til udøvelse af kreditinstitutvirksomhed,
- oplysninger og procedurer for samråd mellem tilsyn i forbindelse med erhvervelse af kvalificeret deltagelse i kreditinstitutter,
- elektroniske underretningsprocedurer i forbindelse med udøvelse af den frie etableringsret og udveksling af tjenesteydelser,
- fælles beslutningsproces for forskellige landes tilsynsmyndigheder i forbindelse med vurderinger af en koncerns overordnede risikoprofil og solvenskrav
- procedurer, metoder og betingelser for udveksling af information og samarbejde mellem hjemland og værtsland,
- hybride kapitalinstrumenter,
- formater for rapportering m.m.,
- vurderingsmetode for eksterne kreditvurderingsinstitutter (ECAI rating) samt konvertering af sådanne ratings,
- modelvalidering for metoder med intern rating (IRB-model),
- vurderingsmetoden for ECAI rating i relation til securitisering,
- modelvalidering for metoder med avanceret måling af operationelle risici (AMA-metode),
- undtagelse af visse transaktioner fra definitionen af store engagementer,
- format for rapportering af store engagementer,
- krav til securitisering,
- tilsynsprocessen
- den operationelle drift af tilsynskollegier og deres oplysningspligter,
- likviditetsrisiko og tilgængelige aktiver i nødsituationer,
- praktiske betingelser for at tillade anvendelse af interne markedsrisikomodeller,
- proceduren for fremsendelse af de relevante oplysninger til hjemlandets myndigheder i forbindelse med udøvelse af virksomhed i et andet medlemsland,
- fælles beslutningsproces for forskellige landes tilsynsmyndigheder i forbindelse med godkendelse af AMA- og IRB-modeller,
- virksomhedsledelse og organisering (governance), herunder regler om aflønning.

Komiteen for europæiske banktilsyn (CEBS) har inden for de hidtidige rammer allerede i dag udviklet eller er ved at udvikle (ikke-bindende) vejledninger på en række af de ovennævnte områder. Vejledninger er f.eks. udviklet ift. modelvalidering for metoder med intern rating (IRB-modeller – ”Internal Ratings-Based approach”) og modelvalidering for metoder med avanceret måling af operationelle risici (AMA-modeller – ”Advanced Measurement Approach”), mens vejledninger ift. f.eks. hybrid kapital, risikovurdering og tilsynskollegier er under udarbejdelse. Disse vejledninger kan forventes lagt til grund for de bindende tekniske standarder, der skal udvikles på området.

Finansielle konglomerater – direktiv 2002/87/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra EBA på følgende områder:

- beregningsmetoder til bestemmelse af kapitalkrav for konglomeratet som helhed samt metoder til at fastlægge risikokoncentrationer i konglomeratet.
- hvad der forstås ved kapitalinteresser,
- procedure for definition af den relevante kompetente myndighed,
- alternative parametre til identifikation af et finansielt konglomerat og
- metoder til fastlæggelse af væsentlige transaktioner inden for en gruppe.

Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser – direktiv 2003/41/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra EIOPA på følgende områder:

- oplysninger, som de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser skal indsende til tilsynene,
- procedurer og formater i forbindelse med myndighedernes indberetning til EIOPA om de nationale bestemmelser af tilsynsmæssig karakter, der lægges til grund ved grænseoverskridende virksomhed.

Markedsmisbrug – direktiv 2003/6/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra ESMA på følgende områder:

- informationsudveksling mellem forskellige landes tilsyn,
- grænseoverskridende undersøgelser,
- definition af accepteret markedspraksis,
- intern viden,
- handel med egne aktier.

MiFID (”Markets in Financial Instruments Directive”) – regulering af værdipapirhandel og markeder – direktiv 2004/39/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra ESMA på følgende områder:

- procedurer for at give tilladelse som investeringsselskab og for pligten til at konsultere andre landes tilsyn forud for meddelelse af tilladelse, herunder udarbejdelse af standardformularer og modeller for proceduren.
- liste over oplysninger, der kræves til at vurdere ejere af kvalificerede andele,
- anvendelse af oplysningskrav i forbindelse med fri udveksling af tjenesteydelser og oprettelse af filial, samt proceduren for fremsendelse af disse oplysninger og
- pligt til at nationale myndigheder samarbejder og udveksler oplysninger.

Prospekter – direktiv 2003/71/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra ESMA på følgende områder:

- det tillæg til prospektet, der skal udarbejdes som følge af væsentligt ændrede omstændigheder, materielle fejl eller ukorrektheder,
- bestemmelserne i direktivet, der muliggør udeladelse af oplysninger i prospekter, f.eks. når videregivelse af oplysninger vil stride mod den offentlige interesse,
- anmeldelse af godkendelsescertifikat,
- kopi af prospekt,
- oversættelse af resuméet af prospektet,
- samarbejde og udveksling af oplysninger mellem tilsynene,
- ensartet skabelon for sammenfatning af prospektet,
- specifikke oplysninger i prospektet.

Transparens – direktiv 2004/109/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra ESMA på følgende områder:

- den procedure der skal anvendes, og de oplysninger der skal gives, når en køber af et værdipapir anmelder opkøb af større besiddelser til udstederen af værdipapiret,
- udformning af en standardformular til anmeldelseskravene til udstederen.

Hvidvaskforebyggelse – direktiv 2005/60/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra EBA/EIOPA/ESMA på følgende områder:

- fastlæggelse af hvilke yderligere foranstaltninger, som kredit- og finansieringsinstitutter skal gennemføre og oplyse om i forhold til deres aktiviteter i tredjelande, hvis tredjelandets lovgivning ikke har samme niveau som EU-lovgivningen.
- de tiltag, som kredit- og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger i relation til kundelegitimation og opbevaring af registreringer, som finder anvendelse i EU.

UCITS ("Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities") – regulering af kollektive investeringer (herunder investeringsforeninger) – direktiv 2009/65/EF

Det præciseres i ECOFIN-kompromiset, at Kommissionen kan eller skal vedtage bindende tekniske standarder efter forslag fra ESMA på følgende områder:

- de oplysninger, investeringsselskaber skal indlevere i forbindelse med godkendelse som investeringsselskab,
- betingelser for godkendelse af administrationsselskaber,
- krav om administrative og regnskabsmæssige procedurer m.v.,
- krav til managementselskabers aktiviteter ift. at sikre ærlig adfærd og undgå interessekonflikter,
- godkendelse af det selvadministrerende administrationsselskab,
- oplysningskrav i forbindelse med fusioner,
- kategorier af aktiver et investeringsinstitut må investere i,
- kriterier ift. risikostyring og værdiansættelse,
- forretningsgange mellem "master" og "feeder" investeringsselskaber,
- indhold af prospekter og årsberetninger,

- nøgleinformation til investorer,
- tilbagekøb og indløsning af andele i et investeringsselskab,
- oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og
- udveksling af oplysninger mellem medlemslandenes myndigheder og samarbejde i forhold til kontroller og undersøgelser,
- kvalificeret deltagelse i administrationsselskaber,
- investeringsinstitutters mulighed for at optage lån.

Kontrolprocedurer vedr. vedtagelsen af bindende tekniske standarder

Før de tekniske standarder udarbejdet af de nye EU-tilsynsmyndigheder kan få bindende virkninger over for de nationale tilsynsmyndigheder, skal de godkendes af Kommissionen gennem en efterfølgende beslutning eller forordning. Kommissionen kan i særlige tilfælde ændre på EU-tilsynsmyndighedernes udkast til en standard før vedtagelse, eller Kommissionen kan undlade at vedtage EU-tilsynsmyndighedernes udkast til en standard helt eller delvist, hvis dette er nødvendigt af hensyn til fællesskabets interesse.

I sådanne tilfælde, hvor Kommissionen vælger at ændre i EU-tilsynsmyndighedernes udkast til standard, vil Kommissionen for det første skulle give den pågældende EU-tilsynsmyndighed mulighed for selv at ændre på sit udkast til standarden på baggrund af Kommissionens tilbagemelding, før Kommissionen vedtager ændringer i forhold til EU-tilsynsmyndighedernes udkast. For det andet vil Kommissionen ifølge ECOFIN-kompromiset være underkastet nærmere kontrolprocedurer, som giver EU's lovgiver (Rådet eller Rådet og Europa-Parlamentet) mulighed for at føre kontrol med Kommissionens vedtagelse af retsakter.

Kommissionen kan ifølge Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde vedtage henholdsvis delegerede retsakter (artikel 290) og implementeringsretsakter (artikel 291). Delegerede retsakter supplerer eller ændrer ikke-essentielle dele af et rammedirektiv, mens implementeringsretsakter skal sikre ensartede betingelser for implementering af et rammedirektiv eller gennemførelsesforanstaltningerne for det. For delegerede retsakter kan lovgiver (Rådet og Europa-Parlamentet) i den konkrete direktivtekst fastsætte regler om tilbagekald, tidsbegrænsning af delegation og indsigelsesmulighed. For implementeringsretsakter kan det såkaldte komitologi-system anvendes som kontrolmekanisme. Herved kan Rådet gennem deltagelse i særlige komitéer nedsat til formålet kontrollere Kommissionens vedtagelse af de pågældende retsakter.¹

I tilfælde, hvor Kommissionen vedtager EU-tilsynsmyndighedernes udkast til bindende standarder uden at ændre i udkastet, vil processen ifølge ECOFIN-kompromiset ikke være omfattet af ovennævnte kontrolprocedurer. Udgangspunktet er, at der er tale om tekniske standarder udarbejdet af EU-tilsynsmyndighederne ud fra disses tilsynsekspertise, og kompromisforslaget indfører på den baggrund kun de nævnte kontrolprocedurer i forhold til situationer, hvor Kommissionen ændrer i tilsynenes udkast til standarder.

ECOFIN-kompromiset opdeler bemyndigelserne til at vedtage bindende tekniske standarder i henholdsvis delegerede retsakter og implementeringsretsakter afhængig af standardens indhold og rækkevidde. Det fastsættes samtidig hvilke kontrolmekanismer, der skal gælde

¹ Det bemærkes, at Europa-Parlamentet som udgangspunkt ikke deltager i komitologi-systemet, og at komitologi-systemet og de nærmere procedurer heri i øvrigt er under revision som følge af vedtagelsen af Lissabon-traktaten.

for de forskellige bemyndigelser. For delegerede retsakter indføres en tidsbegrænsning på 4 år, mulighed for tilbagekald af delegation samt mulighed for indsigelse for Rådet og Europa-Parlamentet inden for 3 måneder. For implementeringsretsakter henvises til den eksisterende komitologi-procedure (som dog er under revision, jf. fodnote 1). Anvendes kapitalkravsdirektivet som eksempel, så er der i kompromisforslaget lagt op til, at bindende tekniske standarder vedr. f.eks. krav i forbindelse med autorisation, risikovurdering, modelvalidering og intern organisation, udpeges som delegerede retsakter, mens bindende tekniske standarder vedr. f.eks. procedurer for kommunikation mellem tilsynsmyndigheder, rapporteringsformater og fælles beslutningsprocesser mellem myndigheder, udpeges som implementeringsretsakter. Hvis Kommissionen således vælger at ændre på EU-tilsynsmyndighedernes udkast til bindende standarder indenfor disse områder, vil det være omfattet af den tilhørende kontrolprocedure.

Det bemærkes, at de nærmere procedurer for vedtagelsen af de bindende tekniske standarder ikke fastlægges i omnibusdirektivet, men i forordningerne om etablering af de tre EU-tilsynsmyndigheder, hvorfor procedurer og kontrolforordninger herfor ligeledes vil afhænge af den endelige udformning af disse forordninger.

I forbindelse med forhandlingerne herom har Kommissionen som noget nyt rejst det synspunkt, at den foreslåede procedure for vedtagelse af bindende tekniske standarder i forordningerne om etablering af de tre EU-tilsynsmyndigheder (artikel 7) ud fra en juridisk betragtning alligevel ikke kan finde anvendelse, når der er tale om delegerede retsakter (Lissabon-traktatens art. 290). Kommissionens synspunkt er, at den foreslåede procedure vil begrænse Kommissionens råderum, hvilket Kommissionen vurderer er i strid med traktaten. Kommissionen har på den baggrund foreslået at ændre den ovenfor beskrevne procedure vedr. vedtagelse af bindende standarder for delegerende retsakter (artikel 290 i Lissabon-traktaten), således at Kommissionen for disse retsakter får mulighed for at vedtage de bindende tekniske standarder uden at basere disse på udkast fra EU-tilsynsmyndighederne.

Bilæggelse af uenighed mellem nationale tilsynsmyndigheder

I overensstemmelse med EU-tilsynspakken gives EU-tilsynsmyndighederne også adgang til at mægle i situationer, hvor der kan være uenighed mellem nationale tilsynsmyndigheder i forhold til beslutninger, som de skal tage i fællesskab. Resultatet af EU-tilsynsmyndighedernes mægling vil være bindende for de nationale tilsynsmyndigheder.

På visse områder giver sektorlovgivningen i dag (dvs. inden etableringen af de tre EU-tilsynsmyndigheder) mulighed for at de tre tilsynsudvalg kan anvende ikke-bindende mægling mellem nationale tilsyn, mens der på andre områder er fastsat tidsfrister for fælles beslutninger truffet af et eller flere tilsyn. I disse tilfælde vil det imidlertid være nødvendigt at foretage ændringer i direktiverne for at tilpasse sektorlovgivningen til de nye EU-tilsynsmyndigheders beføjelser i henhold til bilæggelse af uenigheder mellem nationale myndigheder.

I forslaget præciseres mæglingsbeføjelser i markedsmisbrugsdirektivet (anmodning om oplysninger og fælles tilsyn), kapitalkravsdirektivet (identifikation af filialer, godkendelse af metoder med interne ratings (IRB metode) og vurdering af grupperisici) og UCITS-direktivet (udveksling af oplysninger, kontrol på stedet og værtslandets indgreb over for andet lands virksomhed). I disse tilfælde indskrives de nye EU-tilsynsmyndigheders mulig-

heder for at foretage bindende mægling således konkret i de pågældende områder. Konkret betyder det, at hvis en national tilsynsmyndighed er uenig med en tilsynsmyndighed i et andet land i forhold til at identificere betydende filialer i kapitalkravsdirektivets forstand, kan tilsynsmyndighederne indbringe dette spørgsmål for EU-tilsynsmyndigheden (dvs. EBA i dette konkrete tilfælde). EBA vil herefter skulle mægle mellem de nationale tilsyn efter proceduren fastlagt i forslaget om den nye EU-tilsynsstruktur.

Generelle ændringer i de enkelte finansielle direktiver

Endelig gennemføres en række konsekvensrettelser af mere generel karakter i de enkelte direktiver, herunder at ændre referencerne fra de eksisterende tilsynssamarbejdsudvalg til de nye EU-tilsynsmyndigheder, som erstatter dem. Dette vedrører f.eks. de nye EU-tilsynsmyndigheds rolle i at samarbejde og udveksle oplysninger med de nationale tilsyn, samt de nye EU-tilsynsmyndigheds rådgivende rolle i forhold til EU-institutionerne og deres rolle i forhold til samarbejdet med tilsyn og myndigheder i tredjelande uden for EU.

EU-tilsynsmyndighederne får også til opgave at udarbejde, offentliggøre og regelmæssigt opdatere registre og lister over finansielle aktører i EU. Det drejer sig om listen over godkendelser af kreditinstitutter udstedt af nationale tilsynsmyndigheder, registret over alle investeringsselskaber og listen over regulerede markeder samt listen over godkendte prospekter og godkendelsescertifikater, når disse udbydes til offentligheden.

Hjemmelsgrundlag

Hjemmelsgrundlaget for forslaget er artikel 50, 53(2), 62 og 114 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde. Procedurer for forhandling af direktivet følger den almindelige lovgivningsprocedure.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at målene for dette direktiv, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere, investorer og modtagere og dermed virksomheder og forbrugere, at sikre de finansielle markeds integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemslande og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da ensartede konkurrencevilkår i EU samt øget grænseoverskridende finansiel aktivitet fordrer fælles regler og ensartet fortolkning af og tilsyn med disse.

Europa-Parlamentets udtalelser

ECON-udvalget stemte om forslaget den 10. maj 2010. Centrale ændringsforslag vedrører følgende emner:

- Kategorisering af langt flere bindende tekniske standarder som delegerede retsakter (artikel 290 i Traktaten) frem for implementeringsretsakter (artikel 291). Ved delegerede retsakter har Europa-Parlamentet mulighed for at kontrollere Kommissionen sammen med Rådet modsat implementeringsretsakter, hvor det kun er Rådet, der har kontrolmulighed.

- Indførelse af ”skal” bestemmelser i forhold til alle forslag til bindende tekniske standarder, således at EU-tilsynsmyndighederne skal foreslå udkast til disse inden en given tidsfrist (2014 eller 2015).
- Tilføjelse af en række nye beføjelser til at vedtage bindende tekniske standarder, særligt i prospektdirektivet, IORP-direktivet (om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed) og MiFID. I MiFID direktivet gælder det fx standarder ift. en række definitioner, organisatoriske krav, interessekonflikt, oplysningskrav før og efter handler, adgang til regulerede markeder m.v.
- Automatisk tilretning af komitologibestemmelser i alle finansielle direktiver, således at disse bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i Lissabon-traktaten. Dvs. at alle de steder i de finansielle direktiver, hvor den såkaldte ”kontrolprocedure” anvendes i dag (både Rådet og Europa-Parlamentet kontrollerer Kommissionen), automatisk ændres til at have karakter af delegerede retsakter, jf. artikel 290 i Lissabon-traktaten. Endvidere ændres alle steder hvor de tre øvrige procedurer anvendes (hørings-, forvaltnings- og forskriftsprocedure) til implementeringsretsakter, jf. artikel 291 i Lissabon-traktaten.
- Indførelse af mulighed i markedsmisbrugsdirektivet for at nationale myndigheder kan forbyde visse produkter. Dette indgår ikke i ECOFIN-kompromiset.
- Etablering af et fælles EU-register i regi af ESMA, der giver oversigt over hvilke sanktioner finansielle virksomheder i EU er blevet pålagt af de nationale myndigheder. Dette indgår ikke i ECOFIN-kompromiset.
- En række ændringer i de enkelte direktiver som skal styrke samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder, Kommissionen og EU-tilsynsmyndighederne, fremme informationsudveksling og generel koordination samt styrke samarbejdet om konkrete tilsynsaktiviteter.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Det finansielle område er hovedsagligt reguleret af lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. Forslaget vil i sig selv kun kræve minimale konsekvensændringer f.eks. i forhold til fortrolighedsbestemmelser i forbindelse med videregivelse af oplysninger til de nye EU-tilsynsmyndigheder. De konkrete bindende standarder, som EU-tilsynsmyndighederne vil stille forslag om efterfølgende, vil kunne føre til behov for lovændringer, idet visse af områderne i dag er omfattet af krav fastsat i love og bekendtgørelser (f.eks. den nærmere definition af kravene til hybrid kernekapital), mens andre alene berører Finanstilsynets vejledninger og/eller praksis. Det vil afhænge af udformningen af de konkrete standarder.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil bidrage til et velfungerende indre marked på det finansielle område, der vil gøre det nemmere for finansielle virksomheder at agere på tværs af grænserne i EU, hvilket kan styrke konkurrencen, sænke priserne og fremme kvalitet til gavn for virksomheder, forbrugere og den generelle økonomiske vækst.

Høring

Forslaget har været forelagt EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 20. november 2009. Høringen resulterede i følgende holdninger.

Finansrådet (FR) lægger vægt på via Finanstilsynet at blive inddraget i god tid i udformningen af de tekniske standarder, som EBA skal udarbejde udkast til.

Realkreditrådet (RK) anfører, at der generelt er en risiko for, at der i fastsættelsen af tekniske standarder utilsigtet ikke tages hensyn til de særlige sikre karakteristika, som den danske realkreditmodel bygger på, fordi der tages udgangspunkt i den gængse europæiske forretningsmodel for banker. En ensretning af den materielle ret for covered bonds m.v., som kan påvirke muligheden for at fastholde den danske realkreditmodel, må derfor undgås.

RK lægger vægt på, at der ikke sker en glidning af kompetencer mellem niveauerne i komitologi-proceduren. RK efterlyser i den forbindelse en overvejelse af Europa-Parlamentets fremtidige rolle, såfremt der opstår uenighed om, hvad der må anses for et politisk valg i forbindelse med udarbejdelsen af en teknisk standard.

I forhold til de specifikke bemyndigelser anfører RK ift. kapitaldækningsdirektivets (2006/48/EF) artikel 106 (2) om store engagementer, at det er af stor betydning for realkreditsektoren, at standarden ikke fjerner muligheden for at tage hensyn til "penge på vej". Blandt andet i forbindelse med terminsbetalinger fra kunderne kan realkreditinstitutterne have et stort indestående "over natten" i en række pengeinstitutter, som efterfølgende udbetales til obligationsejerne.

Ift. kapitaldækningsdirektivets artikel 150, som skal afgrænse vilkårene for anvendelsen af punkt 15-17 i bilag V vedrørende likviditetsstyring, anfører RK, at det er vigtigt, at der tages hensyn til de særlige karakteristika ved danske realkreditinstitutter. Dansk realkredit har reelt set ikke likviditetsrisiko, selvom der er store udsving i likviditeten omkring terminerne. Det er en konsekvens af den danske realkreditmodel med direkte videregivelse af kundens betalinger til investorerne (match-funding).

RK anfører endvidere, at de foreslåede tekniske standarder i UCITS (2009/65/EC), artikel 50 om investeringsinstitutters investeringspolitik, kan have vidtgående konsekvenser, hvis det indebærer, at ESMA har indflydelse på de kategorier af aktiver, et investeringsinstitut må investere i. Der bør derfor ske en afklaring af rækkevidden heraf.

InvesteringsForeningsRådet (IFR) støtter generelt specialudvalgsnotatets indstillinger. IFR finder dog, at der på en række områder er behov for en yderligere afklaring af forslagernes indhold og konsekvenser for de finansielle virksomheder. IFR lægger endvidere vægt på, at det præciseres, hvordan lovhierarkiet mellem niveau 1, 2 og 3 fungerer og spiller sammen. Endelig understreger IFR, at niveau 3 standarderne tages højde for, at tilsynsmåderne stadig kan tilpasses til nationale egenarter, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Danmarks Rederiforening (DRF) finder det væsentligt, at de nye standarder ikke vil medføre ekstra byrder for virksomhederne og øgede oplysninger i forhold til reglerne i dag.

Forsikring & Pension (F&P) støtter, at forslagene udformes, så standardernes rækkevidde og indhold er af klar teknisk karakter, samt at der ikke sker forskydning nedad mellem niveau 2 og 3. Herudover skal det være muligt i de enkelte medlemslande at tilrettelægge et "risikobaseret" tilsyn, og tilsynsreglerne bør indeholde et proportionalitetsprincip.

Dansk Industri (DI) støtter et øget samarbejde mellem EU-myndighederne og Kommissionen for at sikre ensartede regler og rammevilkår. DI finder, at det er afgørende, at de nye standarder ikke medfører øgede administrative byrder for de berørte virksomheder. I den forbindelse bør det søges afklaret, hvad rækkevidden og indholdet af de bindende standarder inden for krav til bl.a. solvens og likviditet skal være. Ligeledes bør proportionalitets hensyn indarbejdes i de konkrete standarder, således at en national tilsynsproces ikke bliver unødigt administrativ og omkostningstung.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat vedr. forslaget er oversendt til Folketingets Europaudvalg d. 11. december 2009. Forslaget er forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. april 2010. Det bemærkes, at forslaget vedr. etablering af de tre EU-tilsynsmyndigheder blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 27. november 2009 (under overskriften "et europæisk system for finansielt tilsyn – ESFS") til forhandlingsoplæg.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan overordnet støtte forslaget, der understøtter et velfungerede indre marked for finansielle tjenesteydelser gennem styrket tilsynssamarbejde og øget harmonisering af tilsynet med de finansielle markeder og virksomheder, således at der skabes lige vilkår på tværs af landene.

Danmark arbejder for, at Kommissionens mulighed for at vedtage bindende tekniske standarder som delegerede retsakter uden at basere dette på et udkast til standard fra en af EU-tilsynsmyndighederne begrænses mest muligt.

Danmark arbejder endvidere for, at der i videst mulig omfang anvendes "kan" standarder, således at EU-tilsynsmyndighederne har frihed til selv at planlægge deres arbejde.

Andre landes holdning

En gruppe lande foretrækker – ligesom Kommissionen og Europa-Parlamentet – at EU-tilsynsmyndighederne, i højere grad end kompromisforslaget lægger op til, forpligtes til at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder ("skal" bestemmelser) og ikke alene gives mulighed for at vælge at gøre det ("kan"-bestemmelser).

Dagsordenspunkt 2: Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder

KOM(2009)207 og ST 7377/10

Resume

Kommissionen har fremsat direktivforslag til regulering af forvaltere af alternative investerings-fonde. Forslaget har bl.a. til formål at styrke gennemsigtigheden på de finansielle markeder i Europa. Direktivet indeholder regler om autorisation, løbende drift samt transparens mv. Direktivet omfatter forvaltere af alternative investeringsfonde i EU og forvaltere etableret i 3. lande, som vil markedsføre alternative investeringsfonde i EU. På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af forslaget med henblik på politisk enighed.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2009)207 og formandskabets kompromisforslag ST 7377/10, som blev drøftet på ECOFIN den 18. maj. ECOFINs kompromis blev suppleret med en erklæring om, at nogle medlemslande har udtrykt bekymring i forhold til særligt 3. landsbestemmelserne. ECOFIN opfordrede endvidere Rådet til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Efterfølgende har formandskabet således indledt dialogforhandlinger med Europa-Parlamentet på baggrund af afstemningen i Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære forhold (ECON) d. 17. maj 2010. Der henvises til ECON-udvalgets ændringsforslag ECON A7-0171/2010.

Nedenstående giver et prioriteret uddrag af ECOFIN-kompromiset samt afstemningen i ECON-udvalget ændringsforslag

Baggrund

Kommissionen fremlagde den 30. april 2009 et forslag til direktiv om forvaltere af alternative investeringsfonde². Direktivet fastlægger regler for forvaltere af investeringsenheder, der markedsfører sig til professionelle investorer, såsom pensionskasser.

På ECOFIN-mødet d. 18. maj blev der opnået enighed om en generel indstilling blandt medlemslandene, og ECOFIN gav mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet på baggrund af kompromisforslaget, herefter omtalt som ECOFIN-kompromiset.

Der er som udgangspunkt tale om et totalharmoniseringsdirektiv, men der er enkelte modifikationer hertil.

Kommissionens oprindelige direktivforslag er en del af Kommissionens program om at indføre regulering for og tilsyn med alle aktører og aktiviteter, som kan udgøre betydelige risici for stabiliteten på det finansielle marked. Tilsvarende blev foreslået i den såkaldte Larosiere-rapport³ og i det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne i Europa, som regeringen sendte til Kommissionen den 28. november 2008. Hidtil har forvaltere af alternative investeringsenheder i EU som udgangspunkt ikke været omfattet af nogen fælles EU-regulering.

Forslagets formål er at:

² 'Alternative investeringsfonde' benævnes herefter 'investeringsenheder' for at undgå sammenblanding med f.eks. erhvervsdrivende fonde, som er reguleret særskilt i dansk ret.

³ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

- forbedre overvågning og tilsyn med (systemiske) risici på både mikro- og makroniveau
- forbedre investorbekyttelse
- forbedre markedets effektivitet og integritet
- øge gennemsigtigheden i situationer, hvor alternative investeringsenheder opnår kontrol med virksomheder
- introducere fælles EU-lovgivning for forvaltere af alternative investeringsenheder i EU.

Forslaget og det danske indspil mv.

ECOFIN-kompromiset opfylder på en række områder hensigten med ønskerne i det danske indspil mv. og medfører bl.a., at:

- Der skabes en fælles EU-regulering, hvor forvaltere af alternative investeringsenheder skal registreres eller godkendes i et EU-land som betingelse for at kunne drive virksomhed i EU.
- Hvis en investeringsenhed vælger ikke at have en forvalter, vil enheden selv skulle opfylde betingelserne for at kunne operere i EU.
- Uanset størrelse er alle forvaltere som udgangspunkt omfattet af forslaget. Et medlemsland kan vælge at tillade forvaltere, hvis samlede aktiver er under en vis tærskelværdi, alene at opfylde nogle få betingelser. Anvender forvalteren denne mulighed, vil forvalteren kun kunne agere i det pågældende medlemsland. Hvis forvalteren vil operere i andre medlemslande, skal alle direktivets krav opfyldes.
- Forvalter skal af egen drift afgive oplysninger til sine investorer og på opfordring til myndighederne med henblik på overvågning og tilsyn samt i forbindelse med opkøb af virksomheder, hvor der opnås kontrollerende indflydelse. Forvalterne skal afgive en række af de oplysninger, som er foreslået i det danske indspil, herunder investeringsstrategier, gældseksposering, gebyrer, historiske resultater, risikostyringssystem, værdiansættelsesmetoder, aflønning af bestyrelse og direktion. Forvalters oplysningsforpligtelser vedrører således mange forhold i investeringsenheden, og herved opnås et tilsvarende beskyttelsesniveau, som hvis oplysningsforpligtelserne påhvilede de enkelte investeringsenheder.
- Forvaltere skal løbende besidde et mindste niveau af kapital og opfylde krav til effektiv styring af risici. Endvidere skal forvalterne tage forholdsregler, der begrænser interessekonflikter i forhold til investeringsenhedens investorer.
- De kompetente nationale myndigheder kan sætte øvre grænser for investeringsenheders gældsætning.
- Der skabes ensartede regler for forvaltere af investeringsenhederne i EU med to undtagelser:
 - a) For det første gives mulighed for at medlemslande kan supplere reglerne i direktivet nationalt med yderligere krav og regler i forbindelse med oplysninger ved virksomhedsovertagelser. F.eks. kan Danmark dermed bibeholde eksisterende regler.
 - b) For det andet kan et medlemsland vælge at pålægge krav ud over minimumskravene til forvaltere, der er under tærskelværdien.
- Alternative investeringsenheder, der køber og sælger eksempelvis datterselskaber og primært gør dette som en del af deres virksomhedsstrategi og ikke primært for at opnå afkast til deres investorer, er ikke omfattet af direktivet. Således er holdingselskaber, som f.eks. industrielle koncerner, som udgangspunkt ikke omfattet.

Det bemærkes, at forvaltere etableret i tredjelande ikke vil være omfattet af direktivets krav, så længe de ikke markedsfører deres investeringsenheder i et EU-land.

Effektiviteten af reguleringen i ECOFIN-kompromiset kan styrkes yderligere ved, at der fortsat arbejdes mod globale løsninger. Emnet er på dagsordenen i G20, hvor man er blevet enige om, at hedgefonde eller deres forvaltere skal registreres og pålægges at afgive oplysninger, som er nødvendige for at vurdere deres systemiske risici, herunder vedrørende gearing, til de kompetente myndigheder, samt underkastes tilsyn med, hvorvidt tilstrækkelige risikostyringssystemer er til stede. Denne aftale blev bekræftet på det seneste G20-topmøde i Toronto.

I det følgende fokuseres der særligt på de dele i ECOFIN-kompromiset, der fra dansk side har været prioriteret i forhandlingerne på baggrund af det danske indspil fra november 2008.

Indhold

Anvendelsesområde

ECOFIN-kompromiset stiller som udgangspunkt krav om godkendelse af og tilsyn med alle forvaltere af alternative investeringsenheder, uanset hvor disse er beliggende. En investeringsenhed betragtes som selvforvaltende, hvis den vælger ikke at have en forvalter og i så fald skal enheden selv opfylde kravene.

Med en alternativ investeringsenhed forstås enhver kollektiv investeringsvirksomhed, der:

- rejser økonomiske midler fra et antal investorer
- har til formål at investere midlerne i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til gavn for investorerne
- ikke kræver autorisation i henhold til det såkaldte UCITS-direktiv (investeringsforeninger mv. som er rettet mod private investorer).

ECOFIN-kompromiset omfatter forvaltere af bl.a.:

- Kapitalfonde
- Hedgefonde
- Specialforeninger
- Fåmandsforeninger
- Professionelle foreninger
- Råvarefonde / forskellige varianter af interessentskaber
- Virksomheder, der investerer i fast ejendom
- Enheder, der investerer i infrastruktur, såsom motorveje m.v.
- Øvrige former for "investeringsfællesskaber"

ECOFIN-kompromiset regulerer ikke holdingselskaber som f.eks. industrielle koncerner.

Alle forvaltere i EU er som udgangspunkt omfattet af ECOFIN-kompromiset. Medlemslande kan vælge at lade forvaltere, der udelukkende opererer nationalt, og hvis samlede aktiver er under en vis tærskelværdigrænse⁴, opfylde færre betingelser.

For disse forvaltere er der følgende minimumsbetingelser:

- registrering
- meddelelse til de kompetente myndigheder om, hvilke aktiver investeringsenhederne handler med, og hvor enheden er udsat for størst risiko,
- forpligtigelse til at meddele den kompetente myndighed, hvis værdien af aktiver overstiger forslagens tærskelværdi

Alle forvaltere i EU med investeringsenheder beliggende i EU, som er etableret og godkendt i et medlemsland og som opfylder alle kravene i direktivet kan markedsføre i andre medlemslande. Tilsvarende kan forvaltere i EU med investeringsenheder beliggende i EU, som er under tærskelværdien og som ønsker at markedsføre disse investeringsenheder i hele EU, kun gøre det hvis de vælger at opfylde alle kravene i direktivet.

Betingelser for godkendelse og drift som forvalter

ECOFIN-kompromiset stiller krav til forvalteres organisering, minimumskapital og løbende drift, herunder krav om uafhængig vurdering af aktiverne, udarbejdelse af årsrapporter, krav om opbevaring af de administrerede investeringsenheders værdipapirer i særskilte depoter samt regler for forvalteres eventuelle uddelegering af opgaver til tredjemand.

Endvidere er der krav om effektiv styring af risici, herunder bl.a. operationelle risici, likviditetsrisici, modpartsrisici og markedsrisici.

Oplysningskrav i forhold til investorer

ECOFIN-kompromiset stiller krav til de oplysninger, som forvalter skal give til investorer om den alternative investeringsenhed, som administreres. Oplysningerne skal gives før en eventuel investering samt løbende i tilfælde af ændrede forhold. Det drejer sig om:

- oplysninger om investeringspolitik, herunder i hvilke situationer der vil kunne benyttes optagelse af lån til investering (gearing)
- beskrivelse af de aktiver, der investeres i
- beskrivelse af de juridiske konsekvenser af investeringer
- oplysninger om, hvem der udfører direktivbundne opgaver for enhederne (depotbank, revisor, valuar m.fl.)
- oplysninger om eventuel uddelegering af administrations- og depotopgaver til tredjemand
- anvendte værdiansættelsesmetoder for aktiver og forpligtelser m.v.
- styring af likviditetsrisiko
- indløsningspolitik under både normale og usædvanlige forhold
- alle direkte og indirekte gebyrer og udgifter i forbindelse med investeringer
- hvorvidt visse investorer har ret til særbehandling og en beskrivelse heraf
- procedurer og vilkår for udstedelse og salg af ejerandele og aktier i investeringsenheden

⁴ Værdien af de samlede aktiver, som forvaltes, skal være mindre end a) 100 mio. EUR eller mindre end b) 500 mio. EUR i en investeringsenhed, hvor der ikke er gearing, og hvor investorer har bundet deres indskud i minimum 5 år fra enhedens oprettelse.

- den seneste værdiansættelse af investeringsenheden, eller den seneste markedspris på ejerandelene eller aktierne i investeringsenheden
- investeringsenhedens tidligere resultater, hvis muligt
- oplysninger om eventuelle kontraktlige afvigelser fra det ansvar, som depositaren ellers er pålagt ifølge direktivet
- oplysninger om eventuelle indgåede aftaler mellem forvalter og en ekstern valuar vedrørende erstatningsforpligtelser
- på investors opfordring en revideret årsrapport for den alternative investeringsenhed

Forvalter skal desuden oplyse investorer om investeringsenhedens risikoprofil og risikostyringssystem samt eventuelle ændringer i likviditetsstyringen. Desuden skal regelmæssigt oplyses om andelen af illikvide aktiver.

Forvaltere, der benytter sig af systematisk gældsfinansiering (gearing), skal oplyse om det maksimale gearingsniveau. Desuden skal forvaltere offentliggøre gældsfinansieringens totale omfang.

Oplysningskrav i forhold til de kompetente myndigheder

ECOFIN-kompromiset stiller krav om, at forvalter på opfordring fra myndigheder skal indsende følgende oplysninger:

- beskrivelse af de markeder, forvalter handler på, og de instrumenter, forvalter handler med på vegne af de forvaltede investeringsenheder
- for hver investeringsenhed skal forvalteren på opfordring oplyse om:
 - andelen af illikvide aktiver, som er underlagt særlige betingelser
 - ændringer i likviditetsstyringen
 - risikoprofil og de risikostyringsværktøjer, som anvendes til at styre markeds-, likviditets- og modpartsrisici samt øvrige risici, herunder operationelle risici
 - de aktivkategorier, der hovedsageligt investeres i
 - om der anvendes short selling⁵, og
 - resultatet af de stresstests, direktivet foreskriver som led i kravene til risikostyring

Endvidere skal forvalter på opfordring indsende følgende dokumenter for hver investeringsenhed, som administreres:

- en revideret årsrapport for hver investeringsenhed, som administreres
- kvartalsvis fuldstændig liste over de investeringsenheder, som forvalteren administrerer.

Forvaltere, som benytter sig af systematisk gældsfinansiering (gearing), skal stille information til rådighed for de kompetente myndigheder om gældsfinansieringens omfang og beskaffenhed, herunder angivelse af de største långiveres identitet.

⁵ Ved short selling forstås en handel, hvor sælger af et aktiv (f.eks. en aktie eller en obligation) spekulerer i, at aktivet falder i pris i fremtiden. En short-seller låner f.eks. for en given periode et aktiv, som sælges på markedet med det samme, idet short-selleren forventer, at aktivet kan købes tilbage på markedet til en lavere pris, inden aktivet skal leveres tilbage. Hvis short-selleren ikke har lånt aktivet, men alene regner med at købe aktivet på markedet, når aktivet skal leveres til en køber, er der tale om såkaldt "naked short-selling". Hvis short-sellerens forventninger om en lavere pris realiseres, har short-selleren tjent på det mellemliggende fald i prisen på aktivet. Short-selleren påtager sig naturligvis en risiko for tab, såfremt prisen på aktivet i stedet stiger i den mellemliggende periode.

Oplysningskrav til forvaltere, der opnår kontrollerende indflydelse i et børsnoteret selskab
 Overtagelsestilbud i forbindelse med overtagelse af børsnoterede selskaber, herunder krav til hvilke oplysninger der skal gives i denne forbindelse, reguleres som udgangspunkt via overtagesdirektivet.

ECOFIN-kompromiset indfører i tillæg hertil ét yderligere oplysningskrav for overtagelser af børsnoterede selskaber. Kravet vil gælde forvaltere, der alene eller tilsammen opnår kontrollerende indflydelse i et børsnoteret selskab. Kontrollerende indflydelse defineres i direktivet som opnåelse af mere end 50 pct. af stemmerettighederne. I så tilfælde skal forvalteren oplyse om gældsfinansiering i det overtagne selskab både før og efter overtagelsen, samt når der efterfølgende sker væsentlige ændringer i niveauet for gældsfinansiering. Oplysningerne skal gives til myndighederne i forvalterens hjemland og investeringsenhedens investorer.

ECOFIN-kompromiset stiller som udgangspunkt ikke dette oplysningskrav, hvis der er tale om overtagelser af små og mellemstore selskaber.⁶ Medlemslandene kan dog fastholde eller indføre yderligere nationale krav vedrørende virksomhedsovertagelser og kan således også vælge at lade overtagelser af små og mellemstore virksomheder omfatte af kravene.

Det vurderes desuden, at det også i praksis vil være muligt at håndhæve direktivets regler (og eventuelle yderligere nationale regler) vedr. overtagelser af børsnoterede virksomheder også i situationer, hvor der er tale om overtagelser gennemført af forvaltere og investeringsenheder fra tredjelande.

Kommissionen skal ifølge ECOFIN-kompromiset senest tre år efter direktivets ikrafttræden gennemgå relevant EU selskabslovgivning og de finansielle sektordirektiver med henblik på at sikre ensartede regler for selskaber, der overtages af en virksomhed, uanset om den overtagende part er en alternativ investeringsenhed i direktivets forstand eller eksempelvis en industriel koncern.

Oplysningskrav til forvaltere, der opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab
 Overtagelser af unoterede selskaber er i dag som udgangspunkt ikke omfattet af hverken dansk eller europæisk regulering i dag.

ECOFIN-kompromiset indfører oplysningskrav for overtagelser af unoterede selskaber. Kravene vil gælde forvaltere, der alene eller tilsammen opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab. Kontrollerende indflydelse defineres i direktivet som opnåelse af mere end 50 pct. af stemmerettighederne.

ECOFIN-kompromiset indeholder som udgangspunkt ikke disse oplysningskrav, hvis der er tale om overtagelser af små og mellemstore selskaber. Medlemslandene kan fastholde eller indføre yderligere nationale krav vedrørende virksomhedsovertagelser, herunder også vælge at lade overtagelser af små og mellemstore virksomheder omfatte af kravene.

⁶ Ved små og mellemstore virksomheder forstås virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Når en eller flere forvaltere opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab, skal de stille følgende oplysninger til rådighed for selskabet, øvrige aktionærer og selskabets medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen⁷:

- Identiteten på den eller de forvaltere der har opnået kontrollerende indflydelse i selskabet
- En politik for at undgå interessekonflikter herunder særligt mellem forvalteren og det overtagne selskab
- En politik for ekstern og intern kommunikation herunder særligt i forhold til selskabets medarbejdere

Der stilles desuden krav om, at forvalter i den årlige rapport for investeringsenheden skal oplyse om:

- den driftsmæssige og finansielle udvikling i det overtagne selskab, selskabets indtjening for hvert forretningssegment, oplysninger om udviklingen i selskabets aktiviteter og finansielle anliggender, vurdering af den forventede udvikling i aktiviteterne og de finansielle anliggender, rapport om væsentlige begivenheder i regnskabsåret
- antal ansatte i det overtagne selskab samt væsentlige ændringer heri
- eventuelle væsentlige afhændelser af aktiver i det overtagne selskab.

Endelig indeholder ECOFIN-kompromiset samme krav vedrørende oplysninger om gældsfinansieringen i det overtagne selskab – før og efter overtagelsen og efterfølgende, når der er væsentlige ændringer i niveauet for gældsfinansiering, som ved overtagelse af et børsnoteret selskab.

De kompetente myndigheders brug af information, tilsynssamarbejde samt grænser for gearing

For at styrke overvågningen på mikro - og makroplan indeholder ECOFIN-kompromiset endvidere krav til de kompetente myndigheder om, at de skal identificere om investeringsenhedernes gearing bidrager til at opbygge systemisk risici i det finansielle system. De skal desuden stille modtagne oplysninger til rådighed for kompetente myndigheder i andre medlemslande.

For at styrke tilsynsrammerne skal de kompetente myndigheder have adgang til at sætte grænser for størrelsen af den gearing, som forvalter kan anvende. De kompetente myndigheder skal også kunne indføre midlertidige forbud mod at drive virksomhed.

De kompetente myndigheder kan desuden såvel regelmæssigt som på ad hoc basis anmode forvalter om andre oplysninger end de i direktivet angivne, såfremt det måtte være nødvendigt for en effektiv overvågning af systemiske risici.

Bestemmelser vedrørende aflønning

ECOFIN-kompromiset stiller krav om, at forvaltere har en aflønningspolitik, der sikrer en forsvarlig risikostyring. Som udgangspunkt er alle ledende medarbejdere, risikotagere samt alle medarbejdere i kontrolfunktioner omfattet af direktivets bestemmelser om aflønning.

⁷ I de tilfælde, hvor der ikke er medarbejderrepræsentanter, skal oplysningerne stilles til rådighed for medarbejderne.

Forvalteren har ansvar for at have en aflønningspolitik, der er proportional i forhold til de risici, som forvalteren og de underliggende investeringsenheder tager. Eksempelvis skal forvalter håndhæve aflønningspolitikken i relation til forvaltningsselskabets størrelse, investeringsenhedens størrelse, den interne organisation samt omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter, der udføres. Dele af kravene til aflønningspolitikken vil derfor ikke finde anvendelse for mindre forvaltere, det gælder eksempelvis i forhold til nedsættelse af en aflønningskomité.

ECOFIN-kompromiset væsentligste bestemmelser vedrørende aflønningspolitikken er bl.a., at den skal:

- være i overensstemmelse med en forsvarlig og robust risikohåndtering
- være på linje med forvalterens og investeringsenhedens forretningsstrategi og interesser
- vurderes årligt, centralt og uafhængigt

Konkret gælder, at:

- medarbejdere der arbejder med risikohåndtering, bliver kompenseret i forhold til, om de når deres funktionsmål og ikke i forhold til resultatet af det samlede forretningsområde, de arbejder inden for
- i de tilfælde, hvor aflønning er resultatorienteret, er den baseret på en kombination af medarbejderens individuelle resultat, investeringsenhedens resultat og forvalternes overordnede resultat
- opgørelse af resultater som basis for variabel aflønning, skal tage højde for alle relevante typer af nuværende og fremtidige risici
- vurderingen af medarbejderens resultat bliver sat i en flerårig ramme, der passer til den investeringsenhed, som forvalteren forvalter med henblik på at sikre en langsigtet resultatvurdering
- garanteret variabel aflønning er undtagelsen og kan kun finde sted ved ansættelse af nye medarbejdere og er begrænset til det første år
- andelen af fast, henholdsvis variabel aflønning af den samlede sum skal nøje balanceres. Den faste andel skal udgøre en tilstrækkelig høj andel, og der skal være mulighed for ikke at udbetale variabel aflønning
- betalinger i forbindelse med førtidig afslutning af et ansættelsesforhold skal reflektere resultater over tid og designes på en måde, så fiasko ikke belønnes
- mindst 40 % af den variable aflønning udskydes i en passende periode og sættes i relation til investeringsenhedens risici. Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes.
- udbetaling af variabel aflønning, herunder den udskudte andel, kan kun ske, hvis det ikke skader forvalterens langsigtede bæredygtighed, og hvis det kan begrundes i resultaterne for den pågældende afdeling, investeringsenhed og den pågældende medarbejder. Den samlede variable aflønning bør generelt indskrænkes væsentligt, når forvalteren eller investeringsenheden oplever dårlige økonomiske resultater.
- ansatte pålægges at afholde sig fra at anvende instrumenter som hedging eller forsikringer, som kan reducere eller fjerne sammenhængen mellem den risiko, de løber, og deres egen aflønning, som undergraver formålet med aflønningsretningslinjerne.

Der er ligeledes krav om, at tilsynsmyndighederne fører tilsyn med aflønningen i investeringsenhederne.

Det bemærkes, at ECOFIN-kompromiset ikke indeholder regler om, hvor stor en andel aktier og aktielignende instrumenter skal udgøre af den variable aflønning.

Specifikke bestemmelser om tredjelande

ECOFIN-kompromiset regulerer forvaltere etableret i tredjelande, der ønsker at markedsføre sine investeringsenheder i EU-lande. Direktivforslaget regulerer ligeledes EU-forvaltere, der forvalter investeringsenheder, som er beliggende i tredjelande og markedsføres i EU-lande eller markedsføres uden for EU. Principperne for reguleringen af disse forvaltere uddybes nedenfor. Forvaltere etableret i tredjelande vil ikke være omfattet af direktivets krav, så længe de ikke markedsfører deres investeringsenheder i et EU-land.

En medlemsstat kan tillade forvaltere etableret i tredjelande at markedsføre investeringsenheder til professionelle investorer i det pågældende medlemsland, såfremt forvalter overholder direktivets krav om udarbejdelse af årsrapporter, oplysninger til investorer, oplysninger til de kompetente myndigheder samt overholder direktivets oplysningskrav i forbindelse med overtagelse af uoterede og børsnoterede selskaber. Endvidere er det en betingelse, at der skal være etableret passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalter ønsker at markedsføre sin investeringsenhed, og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor forvalter er etableret. Det vil derudover være op til det pågældende EU-land, hvilke eventuelle yderligere betingelser og krav, der skal stilles som led i en sådan tilladelse. Forvaltere etableret i tredjelande skal således have separat tilladelser i hvert enkelt EU-land, som den ønsker at markedsføre sine investeringsenheder i.

En medlemsstat kan tillade forvaltere etableret (og godkendt) i EU at markedsføre investeringsenheder fra tredjelande til professionelle investorer i den pågældende medlemsstat, såfremt forvalter lever op til alle de krav, der er i direktivet med undtagelse af depositarreglerne. Endvidere skal det sikres, at der er etableret passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalter er hjemmehørende og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor investeringsenheden er etableret. Det vil derudover være op til det pågældende EU-land, hvilke eventuelle yderligere betingelser og krav, der skal stilles som led i en sådan tilladelse. Forvaltere etableret i EU skal således have særskilt tilladelser i hvert enkelt EU-land, som den ønsker at markedsføre sine investeringsenheder fra tredjelande i.

En medlemsstat kan give tilladelse til, at forvaltere etableret (og godkendt) i den pågældende medlemsstat administrerer investeringsenheder, der hverken er etableret eller markedsført i EU, såfremt forvalter overholder alle de krav, der er oplyst i direktivet med undtagelse af regler om depositarer og årsrapport. Endvidere er det en betingelse, at der skal være etableret passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalteren er hjemmehørende, og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor investeringsenheden er etableret. Det vil derudover være op til det pågældende EU-land, hvilke eventuelle yderligere betingelser og krav, der kan stilles som led i en sådan tilladelse. Dette giver ikke forvalter mulighed for at markedsføre sine investeringsenheder fra tredjelande i andre EU-lande

Hjemmelsgrundlag

Direktivforslaget har hjemmel i Traktatens artikel 53, stk. 1. Forslaget er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets ECON-udvalg stemte om forslaget den 17. maj 2010. Det forventes, at Europa-Parlamentets plenarforsamling vil stemme om forslaget d. 7. juli eller d. 20. september 2010. Nedenfor præsenteres et prioriteret uddrag af ECON-udvalgets ændringsforslag ifølge afstemningsresultatet, jf. ECON A7-0171/2010.

Anvendelsesområde

Europa-Parlamentets forslag indebærer, at bestemmelserne om virksomhedsovertagelse ikke skal finde anvendelse på overtagelser af virksomheder med mindre end 50 ansatte. Europa-Parlamentet har endvidere foreslået, at udvalgte typer af forvaltere undtages fra dele af direktivet. F.eks. har de foreslået, at forvaltere af kapitalfonde bl.a. ud fra et proportionalitetshensyn undtages fra bl.a. bestemmelserne om risiko- og likviditetsstyring, depositarer og periodisk værdiansættelse af de forvaltede aktiver.

Endvidere har Europa-Parlamentet i sin tekst foreslået, at forvaltere af ejendomsfonde ligeledes ud fra et proportionalitetshensyn undtages fra bestemmelserne om depositarer og periodisk værdiansættelse.

De foreslåede delvise undtagelser er begrundet i investeringsenhedernes karakteristika, idet det f.eks. ikke giver mening at tale om, at en investeringsenheds aktiver skal opbevares hos en forvalter, når der investeres i fast ejendom.

Oplysningskrav ift. investorer

Europa-Parlamentet har foreslået at indføre yderligere krav for så vidt angår de oplysninger, forvalteren skal give til investorerne. Eksempelvis foreslås det, at forvalteren skal give oplysning om investeringsenhedens historiske resultater, mere detaljerede oplysninger vedrørende uddelegerede funktioner samt oplysninger om den ultimative risiko investorerne kan blive udsat for, hvis der indtræder ekstraordinære omstændigheder, der har været uforudsigelige for såvel depositaren som for forvalteren.

Oplysningskrav ift. de kompetente myndigheder

Europa-Parlamentet har vedrørende krav om oplysninger til myndighederne, foreslået, at der skal gives oplysning om den samlede gældsfinansiering i de enkelte investeringsenheder, som forvalteren administrerer samt sammensætningen af denne fremmedfinansiering (kontant-, værdipapirs- eller derivatbaseret). ECOFIN-kompromiset indeholder tilsvarende bestemmelser.

Oplysningskrav til forvaltere, der opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab

Europa-Parlamentets forslag indeholder ikke en mulighed for opretholdelse af nationale regler (minimumsharmonisering) på området for virksomhedsovertagelser

Europa-Parlamentet har foreslået at oplysningskravene skal gælde ved opnåelse af betydelig indflydelse og kontrol i såvel unoterede som i børsnoterede virksomheder. Europa-Parlamentet foreslår yderligere oplysningskrav, herunder bl.a. krav om oplysninger vedrørende virksomhedens ansættelsespolitik. Samtidig foreslås det, at alle oplysningerne skal gives ved opnåelse af hhv. 10 %, 20 %, 30 % og 50 % af stemmerettighederne i en virksomhed, dvs.

hver gang én af disse grænser passeres. Endvidere foreslås det, at meddelelse om den opnåede majoritet skal gives indenfor 5 dage, mens der i ECOFIN-kompromiset var 10 dage til at give meddelelse herom. Europa-Parlamentet foreslår endvidere en regel til beskyttelse af kapitalen i den overtagne virksomhed.

Europa-Parlamentet foreslår, at en virksomhed, der overtages og efterfølgende afnoteres skal følge oplysningskravene i transparensdirektivet for børsnoterede virksomheder i en 1-årig periode efter afnoteringen. ECOFIN-kompromiset fjernede et tilsvarende krav (for en 2-årig periode) fra Kommissionens oprindelige udspil.

Tredjelande

A: Når der er tale om investeringsenheder fra tredjelande, der forvaltes af en EU-forvalter, skal EU-forvalteren have et EU-pas til aktiv markedsføring af investeringsenheden fra tredjelandet, hvis 4 krav bliver opfyldt:

- der bliver ført tilsyn med investeringsenheden i tredjelandet, og der etableres en samarbejdsaftale
- der skal etableres effektive regler til at forebygge hvidvask og terrorfinansiering
- der skal være en OECD-skatteaftale med det pågældende tredjeland
- lignende markedsadgang for EU-produkter i det pågældende tredjelandets markeder

B: Når der er tale om, at både forvalter og investeringsenheder er fra tredjelande, skal forvalteren fra tredjelandet have et EU-pas til aktiv markedsføring af investeringsenheden, hvis 4 krav bliver opfyldt:

- forvalteren fra tredjelandet skal frivilligt efterkomme reglerne i direktivet og lade sig registrere af den europæiske værdipapirtilsynsmyndighed (European Securities and Markets Authority – ESMA)
- der skal etableres en samarbejdsaftale mellem ESMA og forvalternes hjemlandstilsynsmyndighed. Tilsynsmyndigheden skal sikre, at direktivet bliver overholdt
- forvalteren underlægger sig EU-lovgivningen
- det land, som investeringsenhederne er hjemmehørende i ligeledes er omfattet af kravene nævnt i punkt A ovenfor.

Aflønning

Europa-Parlamentet bakker op om aflønningsreglerne i rådets kompromisforslag. Dog foreslår Europa-Parlamentet, at der indsættes en yderligere regel vedrørende såkaldt "claw-back". Hvis der således i en vis periode efter udbetaling af en variabel aflønning til en medarbejder blotlægges en risiko, som ville have medført en lavere variabel aflønning til medarbejderen, hvis denne risiko havde været kendt på udbetalingstidspunkter, skal forvaltningsselskabet have mulighed for at kræve mindst 20 pct. af den pågældende variable aflønning tilbagebetalt. Længden af den periode efter udbetalingen, hvor denne mulighed skal kunne anvendes, skal være passende i relation til de risici, der er taget, men dog ikke mindre end 4 år.

Reglen skal dog kun gælde, såfremt den foreslåede bestemmelse (jf. ECOFIN-kompromiset) om, at en vis minimumsandel af den variable aflønning skal udskydes over flere år, ikke er tilstrækkelig. Hvor ECOFIN foreslår, at normalt mindst 40 pct. af den variable aflønning skal udskydes over flere år, foreslår Europa-Parlamentet, at det skal være tilfældet for mindst 50 pct. af den variable aflønning. Europa-Parlamentet har som ECO-

FIN-kompromiset også med, at såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 pct. af beløbet udskydes.

Short-selling

Som noget nyt har Europa-Parlamentet foreslået at indsætte regler i direktivet vedrørende short-selling⁸.

Med henblik på at regulere short selling og forbyde naked short selling ved salg af aktier skal Kommissionen vedtage delegerende retsakter på følgende områder:

- a) der skal være lovpligtig afrapportering af netto korte positioner, inklusiv derivater, til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.
- b) registrering af ordrer fra finansielle mellemhandlere for at kunne skelne short selling fra andre typer af salg
- c) deltagerne i markedet skal dokumentere, at de, før de har lavet korte positioner, har lånt andelene, eller har lavet en aftale herom
- d) markedsdeltagerne skal levere de andele, de har solgt, senest tre dage efter salgsdatoen
- e) de kompetente myndigheder skal tildeles passende muligheder for at gribe ind, såfremt punkt a)-d) ikke bliver overholdt
- f) de kompetente myndigheder skal konsultere den europæiske tilsynsmyndighed for værdipapirer og markeder (ESMA - European Securities Markets Authority), før de i exceptionelle tilfælde forbyder eller laver restriktioner i etableringen af net short positioner.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Hvor og hvordan de nødvendige ændringer i dansk ret vil blive gennemført er ikke endeligt afklaret på nuværende tidspunkt.

Lov om finansiel virksomhed

For så vidt angår forvaltere af alternative investeringsenheder, som defineret i direktivforslaget, er der ikke pt. en national regulering af disse i deres egenskab af netop forvaltere af de pågældende investeringsenheder. Imidlertid reguleres investeringsforvaltningsselskaber i Lov om Finansiell Virksomhed (FIL). Disse selskaber kan udover investeringsforeninger også administrere investeringsenheder omfattet af direktivet såsom specialforeninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger, hedgeforeninger m.v. I FIL reguleres både deres ejerforhold, ledelsesmæssige forhold, kapitalforhold, investeringsregler, god skik regler, regler om årsrapporter, tilsyn mv. Disse regler vil skulle tilpasses til direktivets krav på disse områder.

Lov om investeringsforeninger og specialforeninger

Der vil skulle gennemføres ændringer i Lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger (LIS), idet specialforeninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger, hedgeforeninger m.v. er investeringsenheder, der omfattes af direktivet. I LIS reguleres både disse investeringsenheders ledelsesmæssige forhold, prospekter, indløsnings- og emissionsforhold, investeringsregler, god skik regler, regler om årsrapporter, tilsyn mv.

⁸ Se note 4.

Selskabs- og regnskabslovgivning

Forvalter er i dag underlagt den almindelige selskabs- og regnskabslovgivning. Ifølge gældende dansk ret vil en forvalter være omfattet af selskabslovens⁹ regler om organisering, kapital, ledelse mv. Endvidere vil forvalter være omfattet af årsregnskabslovens regler om udarbejdelse, revision og indsendelse af virksomhedens årsrapport.

Det vurderes, at der vil skulle indføres nye regler vedrørende autorisation af forvaltere, regler for den løbende drift af forvaltervirksomhederne samt regler for forvalternes pligter i henhold til direktivforslaget, herunder oplysningsforpligtelser og kapitalkrav til forvalter.

Eksisterende kapitalkrav for aktie- og anpartsselskaber vil kunne fastholdes. For så vidt angår øvrige selskaber, der kan være forvaltere, vil der skulle indføres kapitalkrav.

For så vidt angår øvrige selskaber med begrænset ansvar og kommanditselskaber og interessentskaber vil disse også kunne være forvaltere. Der er ikke i gældende dansk ret krav til minimumskapital for denne type selskaber. Med vedtagelsen af direktivet vil der skulle indføres krav om minimumskapitalkrav for denne type virksomheder, hvis de ønsker at udøve virksomhed som forvalter i direktivets forstand.

Desuden vil der skulle indføres bestemmelser om oplysningspligt for forvaltere i forbindelse med overtagelse af uoterede selskaber.

Det er med forslaget muligt for medlemslandene at opretholde eksisterende samt fastsætte yderligere nationale regler, der ligger ud over direktivets bestemmelser vedrørende overtagelse af børsnoterede selskaber.

Det vurderes, at der vil skulle gennemføres mindre ændringer i årsregnskabsloven samt i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil øge ressourcebehovet i Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som følge af nye krav til godkendelse/registrering af forvaltere af alternative investeringsenheder og til myndighedernes løbende kontrol.

Finanstilsynets ydelser er brugerfinansierede, og udgifterne hertil betales derfor af sektoren. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udgifter til såvel lønsum og drift kan ligeledes finansieres ved gebyrer pålagt de registrerede virksomheder under tilsyn efter en lignende konstruktion. De øgede udgifter forudsættes derfor modsvaret af øgede indtægter på finansloven.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget ventes at forbedre overvågning og tilsyn med (systemiske) risici på både mikro- og makroniveau, forbedre investorbekyttelse, forbedre markedets effektivitet og integritet, øge gennemsigtigheden ved opkøb af større ejerandele i virksomheder samt give større åbenhed for virksomheder, der kontrolleres af alternative investeringsenheder.

⁹ Dele af selskabsloven trådte pr. 1. marts 2010 i kraft i stedet for aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven.

Administrative konsekvenser

Forslaget stiller nye krav til forvaltere af alternative investeringsenheder, hvilket vil øge de administrative omkostninger for sektoren. De kompetente myndigheder vil søge at mindske omfanget af de administrative byrder ved at genbruge oplysninger om forvaltere og investeringsenheder i det omfang, disse indberettes i henhold til anden lovgivning eller regulering i øvrigt, f.eks. til myndigheder i andre lande.

Grundet banker og øvrige finansielle aktørers betydning for stabiliteten af det finansielle system, er mange af de finansielle aktører allerede i dag underlagt en grundig kontrol. De forvaltere, der er omfattet af direktivforslaget, udgør som udgangspunkt et hidtil ureguleret område, men for nogle forvaltere vil der allerede være en eksisterende regulering, der betyder, at nogle oplysninger allerede indberettes til myndighederne. I disse tilfælde vil datagenbrug være muligt, og i øvrigt vil der for disse forvaltere være tale om tillæg til eksisterende pligter, men ikke om helt nye pligter. Som eksempel kan nævnes forslagens krav om, at forvalter skal sørge for at årsrapporten, for de alternative investeringsenheder der administreres, tilføjes en række yderligere oplysninger i forhold til, hvad der kræves i henhold til gældende regnskabslovgivning. De fleste danske virksomheder vil allerede på nuværende tidspunkt være forpligtede til at udfærdige en årsrapport. Forslagets krav vil derfor være krav til den eksisterende årsrapport, men ikke krav om at virksomheden skal udfærdige en selvstændig årsrapport i sin egenskab af alternativ investeringsenhed.

Høring

Der blev afholdt møde om Kommissionens direktivforslag om forvaltere af alternative investeringsfonde KOM(2009)207 den 28. maj 2009 i EU-specialudvalget for finansielle tjenesteydelser. Dagsordenspunktet var en drøftelse og efterfølgende høring af Kommissionens direktivforslag om forvaltere af alternative investeringsfonde (KOM(2009)207). Til stede på mødet var følgende: Forsikring og Pension, Dansk Venture Capital & Private Equity Association, FTF, Nationalbanken, Økonomi- og Erhvervsministeriets departement, Finansministeriet, Statsministeriet, Realkreditforeningen, Finansrådet, Dansk Industri, Udenrigsministeriet, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Foreningen for statsautoriserede revisorer, Investeringsforeningsrådet, Finansforbundet, Nasdaq/OMX Copenhagen, Justitsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet.

Der er efterfølgende blevet afholdt statusmøde for EU-specialudvalget for den finansielle sektor vedrørende direktivforslaget i Finanstilsynet den 26. januar 2010. Her var der tekniske uddybende spørgsmål.

Udover drøftelserne på EU-specialudvalgmøderne blev der iværksat en yderligere høring af EU-specialudvalgsmedlemmerne. Nærværende hørings-notat gengiver holdninger enten udtrykt på selve mødet og/ eller i forbindelse med den efterfølgende høringsproces. Følgende EU-specialudvalgsmedlemmer har afgivet bemærkninger enten på EU-specialudvalgmødet den 28. maj 2009 eller i forbindelse med den efterfølgende høring:

1. Investeringsforeningsrådet.
2. DI, Dansk Erhverv og Danish Venture Capital and Private Equity Association i forening.
3. Danish Venture Capital and Private Equity Association.
4. Finansrådet.
5. Børsmæglerforeningen.
6. Dansk Aktionærforening

7. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.
8. Finansforbundet.
9. LO.

Investeringsforeningsrådet (IFR) mener overordnet, at det er en god idé at regulere managere af alternative investeringsfonde. IFR mener dog, at direktivforslaget på visse områder er gået for langt og at en minimumsregulering i stedet ville være at foretrække. IFR understreger, at det er vigtigt, at direktivforslaget på alle områder harmoniseres i forhold til UCITS-direktivet.

IFR kan ikke se nødvendigheden af at tildede udenlandske fonde markedsføringsret til EU. Det vil være en destabiliserende faktor at tillade ikke regulerede produkter fri adgang til det europæiske marked. For det første fordi det kan føre til en generel udflgning af danske/EU domicilerede foreninger. For det andet fordi tvister dermed kan blive afgjort efter 3. landes ret, hvilket samlet set må formodes at føre til en generel sænkning af gennemsigtigheden og investorbeskyttelsen. Derudover mener IFR, at der er stor risiko for, at muligheden for fri markedsføring af ikke-regulerede produkter på tværs af EU vil kunne underminere UCITS-brandet, da det vil være let at etablere UCITS-lignende produkter uden egentlig investorbeskyttelse. Dette finder IFR uheldigt, fordi det gennemarbejdede UCITS-koncept har vist sin stabilitet under finanskrisen.

IFR anfører ydermere i sine bemærkninger, at direktivforslaget går for langt i angivelsen af anvendelsesområdet. Et regelsæt til dækning af så forskelligartede områder er u hensigtsmæssigt, idet det ikke tager hensyn til de karakteristika, der gælder for de enkelte enhedstyper. Det vil føre til irrelevante administrative byrder, der ikke kan bidrage til formålet med at skabe overblik over systemiske risici.

IFR påpeger derudover, at et andet problem med direktivforslaget er, at det ikke synes at tage hensyn til, at der i en del lande allerede eksisterer regulering af managere af alternative investeringsfonde. IFR ønsker, at Finanstilsynet arbejder for, at det bliver muligt at fastholde den eksisterende nationale lovgivning og praksis, i de tilfælde hvor foreningerne/produkterne ikke markedsføres over grænserne. I de tilfælde, hvor direktivet kommer til at gælde er det vigtigt for IFR, at den eksisterende regulering af managere i lov om finansiel virksomhed, MiFID-reguleringen og reglerne i LIS koordineres. Det er nødvendigt, at der etableres enkle og smidige procedurer således, at ressourceforbruget af konkurrencehensyn kan holdes på et minimalt niveau. For eksempel bør godkendelsesproceduren for så vidt angår henholdsvis UCITS-forvalterne og forvalterne af AIF koordineres, så det bliver unødvendigt at indhente to separate godkendelser.

Endvidere skal der være mulighed for, at de foreninger/produkter, der ligner UCITS ved at have indbygget investorbeskyttelse, fortsat skal kunne tilbydes detailkunder – eksempelvis specialforeningerne. I den sammenhæng er det et problem, at det, der forvaltes af en FAIF, skal klassificeres som komplekse produkter. Dette er en unødigt forenkling, der ikke tager hensyn til, at også andre produkter end UCITS-produkter kan være simple og have indbygget investorbeskyttelse. Klassifikationen af komplekse, henholdsvis ikke komplekse produkter bør følge MiFID-klassifikationen.

Det er vigtigt, der kun er ét sæt af regler at leve op til. På det detaljerede plan efterlyser IFR en definition på en "uafhængig valuar" og oplyste, at der ikke er behov for uafhængige valutærer i forhold til en række danske foreninger.

Dansk Erhverv, Dansk Industri og Danish Venture Capital and Private Equity Association påpeger, at Kommissionen i direktivudkastet fremhæver, at kapitalfonde ikke udgør en systemisk risiko, hvilket skyldes deres investeringsstrategier og anden brug af gearing end hedgefonde. Derfor bør kapitalfonde ikke anses for at være en af årsagerne til den økonomiske krise. Dette bør afspejles i en eventuel regulering af fondene.

Organisationerne anfører endvidere, at i en analyse udarbejdet af Økonomi- og Erhvervsministeriet om kapitalfonde fra 2006, blev det fastslået, at kapitalfondsejerskab medfører flere danske arbejdspladser. Hvis direktivet gennemføres, kan det betyde, at danske virksomheder ikke får vækstkapital og derfor kan væksten på sigt blive mindre i Danmark. Danmark får derfor sværere ved at opfylde Barcelona-målsætningen samt skabe nok arbejdspladser til at finansiere fremtidens velfærdssamfund. Organisationerne mener derfor, at diversitet i kapitaludbuddet er en forudsætning for, at EU kan være en effektiv og konkurrencedygtig økonomibaseret på velfungerende markeder og level playing field på globalt plan for investorer. Organisationerne understreger, at direktivet vil medføre væsentlige administrative byrder, både for kapital- og venturefonde samt for deres mange porteføljeselskaber. Forslaget kan derfor påføre erhvervslivet væsentlige administrative byrder, der ikke er proportionale i forhold til direktivets formål.

Dansk Industri (DI) fremførte, at det er vigtigt, at der bliver tænkt på administrative byrder hele vejen igennem systemet i relation til alternative investeringsfonde. Dette fordi oplysningskravene i direktivforslaget både rammer administrationsselskaberne, de alternative investeringsfonde og eventuelle porteføljeselskaber. DI mente samtidig, at det er uhenigtsmæssigt, at børsnoterede virksomheder som overtages af kapitalfonde og afnoteres, skal opfylde transparensdirektivet i 2 år efter afnotering. Der er her tale om en væsentlig byrde for disse virksomheder. Det er vigtigt at være opmærksom på, om omkostningerne med de enkelte krav overstiger nytten. Ydermere blev det pointeret, at det er meget vigtigt at have øje for, at virksomhederne har behov for kapital og at kapitalfondene er en vigtig kapitalkilde. DI pegede ligeledes på, at det bør fremgå klarere af direktivet, at erhvervsdrivende fonde ikke er omfattet.

Dansk Venture Capital & Private Equity Association (DVCA) sætter spørgsmålstegn ved, hvorfor kapitalfonde skal underlægges risikostyringssystemer og likviditetssystemer. Organisatorisk er kapitalfonde relativt småt sat op og er i skarp konkurrence med andre fonde, rige enkeltpersoner og sovereign wealthfunds (statsfonde som investerer pensionsmidler mv.) Derfor mener DVCA ikke, at der skal meget til, før kapitalfonde ikke længere er konkurrencedygtige. Yderligere påpegede DVCA også, at venturefonde bliver omfattet, og da disse fonde forventes at blivestore i fremtiden, kan de i værste fald blive ude af stand til at modstå konkurrencen. I stedet bør mega buy out - fonde omfattes. Ifølge DVCA bør Danmark stemme nej til forslaget. Hvis der arbejdes videre med direktivet, bør tærsklerne for at være omfattet af direktivet i givet fald 10-dobles.

DVCA henviser til beretningen fra Folketingets Europa Udvalg fra maj 2008, hvori udvalget udtaler, at en eventuel kommende regulering af kapital- og hedgefonde bør foregå fra globalt plan. DVCA udtrykker bekymring for, om politikerne havde glemt denne udtalelse. DVCA ønsker ens konkurrencevilkår for alle aktører på markedet (level playing field). Den foreslåede europæiske regulering vil påføre europæiske kapitalfonde flere byrder end deres internationale konkurrenter.

DVCA understreger, at Kommissionen lægger op til, at en fond – uanset størrelse – skal reguleres under direktivet eller lignende dansk lovgivning, der måske kan være strengere end direktivet. Danmark har pt. ingen specifik regulering vedrørende kapitalfonde. DVCA mener i denne sammenhæng, at Danmark skal arbejde for, at mindre fonde undtages for denne administrative byrde. Den administrative byrde er en forhindring for at tiltrække kapital for hovedparten af de danske fonde. Dette vil være til skade for danske investeringer og dermed arbejdspladser, påpeger DVCA.

Dansk Erhverv går ind for de danske indstillinger, dog med undtagelse af den danske indstilling om, at alle vigtige finansielle aktører og enheder skal reguleres (herunder kapital- og hedgefonde). Dette punkt bør ifølge Dansk Erhverv udgå. Ligeledes mener Dansk Erhverv, at afvisningen af tredjelande er for markant, idet der allerede er fonde fra 3. lande i Europa.

Finansrådet og Børsmæglerforeningen mener, at det bør være MiFID's almindelige regler for investorbeskyttelse, der skal finde anvendelse, som tilfældet er i dag. Ydermere et det vigtigt at undgå dobbeltregulering af de foreninger, der allerede er oprettet i henhold til den gældende danske lovgivning, men som ikke er omfattet af UCITS-direktivet, herunder også sikre, at disse foreninger fortsat kan administreres af de investeringsforvaltningsselskaber og sælges til de samme investorer som i dag.

Endeligt gør Finansrådet opmærksom på, at bestemmelsen om, at børsnoterede virksomheder, som overtages af en kapitalfond og derefter afnoteres i 2 år vil være omfattet af de samme krav til åbenhed som børsnoterede virksomheder, forekommer unødvendig. Dette begrundes med, at disse selskaber allerede er omfattet af selskabslovgivningen, herunder offentliggørelse af regnskaber med videre. Finansrådet mener ikke, at der er øget behov for beskyttelse i disse situationer.

Finansrådet (FR) understreger, at der er problemer med anvendelses-området. Der skal være mere styr på definitionerne, da en hedgefond ikke bare er en hedgefond. Ligeledes mener FR, at den danske indstilling vedrørende 3. lande er for bastant. USA har allerede fonde i London, så det findes allerede – derfor ville det være mere hensigtsmæssigt at se på 3.landes kontrol.

Dansk Aktionærforening (DAF) finder, at den ikke har substantielle bemærkninger, da direktivforslaget som bekendt omhandler professionelle investorer. Dog understreger foreningen, at det er problematisk at skyde på kapitalfondene som skyld i finanskrisen – da det er ganske uberettiget.

Når der skydes så skarpt på kapitalfondene, kan det i sidste ende ramme den private investor, som gerne vil have opkøbt sine aktier. Den lille investor kan blive ramt, hvis kapitalfonde reducerer deres aktivitet med overtagelse af børsnoterede virksomheder. DAF mener, at det aktuelle forslag som udgangspunkt har en stærk kritik af alle ikke-regulerede fonde. DAF mener dog ikke, at kritikken er tilstrækkeligt underbygget af analyser af, hvad de forskellige typer af fonde har betydet for den finansielle uro i det seneste år. Derfor er Kommissionens direktivforslag ikke præcist nok i sine definitioner og mål. I forlængelse af dette er det svært at vurdere, hvilken betydning direktivet vil få for den enkelte investor.

Umiddelbart vil direktivforslaget ikke have nogen betydning for private investorer, da det er rettet mod fondsdannelser med professionelle deltagere. Dog er der en risiko for, at kravet om større gennemsigtighed vil trække likviditet ud af de regulerede markeder.

DAF tilslutter sig de danske indstillinger og støtter, at Danmark arbejder for, at så mange elementer fra det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed for kapitalmarkederne i Europa vil indgå i direktivet. DAF finder dog, at:

- Det bør være muligt for fonde og administrationselskaber fra tredjelande at få tildelt rettigheder til at drive virksomhed eller markedsføre sig inden for EU, hvis de er underlagt en regulering, der svarer til direktivets
- En ny pligt til at afgive oplysninger vil altid opleves som en væsentlig forøgelse af de administrative byrder. Det afgørende er derfor direktivets formål, ikke den administrative byrde. Pointen i dette punkt bør derfor være, at Danmark skal arbejde for, at direktivets krav om, hvilke oplysninger, der skal gives, svarer til direktivets formål.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer henviser til artikel 19 i direktivforslaget. FSR mener, det er uklart, hvad der ønskes i relation til årsberetningen. Som artiklen må læses, ønskes der ligeledes en revisionsberetning i selve årsberetningen, hvilket ikke er normal procedure.

Finansforbundet udtalte, at det er vigtigt, at der med direktivforslaget ikke bliver spændt ben for de danske overenskomster.

(LO) finder det positivt, at Kommissionen fremsætter lovgivning, der har til hensigt at regulere kapital- og hedgefonde. LO mener, at der er mange gode og vigtige elementer i direktivforslaget. LO henviser eksempelvis til, at fondenes administratorer skal have en autorisation samt, at der er øgede krav til åbenhed, videregivelse af information og afrapportering.

Endvidere hilser LO det velkomment, at der med direktivforslaget ikke ændres i lovgivningen om virksomhedsoverdragelser. LO fremfører, at hvis kapitalfondsovertagelse omfattes af denne lovgivning, vil det få alvorlige konsekvenser for den danske model, fordi der dermed åbnes op for muligheden for at frasige sig gældende overenskomster.

LO mener, at der er behov for at styrke direktivforslaget på en række områder, ligesom der må arbejdes videre med at realisere de elementer fra det danske indspil, der ikke er med i direktivet. Dette gælder for eksempel i forhold til skat, overdreven brug af gældsfinansiering og krav til udbyttebetalinger. En enhedsplatform til markedsføring af produkter i EU vil kræve, at fondene efterlever et særligt sæt af regler, der garanterer sikkerhed for alle interessenter.

LO mener, at forslaget bør regulere alle fonde, der vil operere i EU-området, og ikke kun administratorer.

Minimumsgrænserne for direktivets anvendelsesområde er ligeledes problematiske. LO mener ikke, at det er tilstrækkeligt, at halvdelen af alle alternative investeringsfonde vil blive omfattet. Grænsedragningerne vil kunne betyde, at mange forvaltere vil have motiv til at splitte sig op i flere enheder. LO påpeger ydermere, at det er problematisk, at kravene til information og rapportering ikke vil gælde for administratorer, der overtager virksomheder med færre en 250 ansatte, mindre end 375 millioner kroner i omsætning og/eller en balance på mindre en 323 millioner kroner. Det kan vise sig at blive et problem i Danmark, hvor mange små og mellemstore virksomheder bliver opkøbt af fonde. Her vil medarbejderne

ikke få bedre rettigheder, selvom det er lige så relevant for dem, som for lønmodtagere på større arbejdspladser. LO gentog denne bekymring på EU-specialudvalgs mødet den 26. januar 2010.

LO er ikke enig i den foreløbige danske holdning, der fremfører, at øgede oplysningskrav indebærer væsentligt øgede byrder. LO finder det tværtimod helt afgørende, at der skal være øgede oplysningskrav for både forvaltere og porteføljevirkksomheder.

Det danske indspil til EU-Kommissionen peger på, at EU-reglerne omtilbudsdokumenter bør skærpes, så de følger detaljeringsgraden i de danske regler. Det indebærer bl.a. oplysninger om de strategiske planer for virksomheden, om den opkøbte virksomhed fortsat skal være børsnoteret og om påtænkte store udbyttebetalinger umiddelbart efter overtagelsen. LO opfordrer regeringen til fortsat at arbejde for denne forbedring af EU-reglerne om tilbudsdokumenter. LO ønsker, at medarbejderne har samme informationsniveau i overtagelsessituationen uanset om de pågældende er ansat på en børsnoteret eller ikke børsnoteret virksomhed. LO anbefaler ligeledes generelt, at reglerne om information og høring skærpes, så der i forbindelse med opkøb og lignende pålægges ejerne en større forpligtelse til at sikre, at virksomhedens medarbejdere informeres og høres om ejerens planer for virksomheden. LO bemærker, at reglerne som de ser ud nu, alene pålægger ledelsen en oplysningspligt, men at der i praksis kan opstå det problem, at medarbejderne ikke får fyldestgørende information fra ledelsen, hvis ejerkredsen er tilbageholdende med at give oplysninger til ledelsen om de fremtidige planer for den overtagne virksomhed.

I forhold til problemstillingen om, hvorvidt fonde fra 3. lande skal kunne markedsføre sig i EU, mener LO ikke, at det skal være muligt, med mindre de opfylder de samme krav, som stilles til EU baserede fonde/forvaltere. LO har ydermere svært ved at se idéen med, at der stilles kapitalkrav til administratorerne i relation til direktivforslaget. Kapitalkravene er så små, at de er ligegyldige. I forhold til dette område skal der sikres en sammenhæng til anden lovgivning, og at der indføres reelle, skærpede kapitalkrav for de selskaber, hvor der er behov for det.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 15. maj 2009. Grundnotat er fremsendt den 18. juni 2009. Sagen blev behandlet i samråd den 20. maj 2009 og i lukket samråd i udvalget den 2. oktober 2009. Der blev fremsendt orientering vedrørende forhandlingssituationen til udvalget den 23. oktober 2009 og status på forhandlingerne blev fremsendt til udvalget den 25. januar 2010. Sagen blev forelagt udvalget til forhandlingsmandat d. 5. marts 2010 som led i forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN-mødet d. 16. marts 2010. Sagen blev desuden forelagt udvalget til orientering den 12. maj 2010 som led i forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN-mødet den 18. maj 2010.

Holdning

Regeringen støtter som udgangspunkt ECOFIN's kompromisforslag. En regulering af alle vigtige finansielle aktører og enheder, herunder kapital- og hedgefonde, er i overensstemmelse med det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne.

Der foreligger endnu ikke et konsolideret kompromisforslag fra formandskabet, som gør det muligt at vurdere nærmere, hvor det endelige kompromis kan ligge, navnlig som følge af

store forskelle mellem ECOFIN-kompromiset og ECON-forslaget i forhold til bestemmelserne vedr. tredjelande.

Anvendelsesområde

Regeringen har i rådsforhandlingerne arbejdet for, at det ikke skal være muligt at omgå direktivets krav ved at undlade at udpege en forvalter. Dettens sikres i både ECOFIN-kompromiset og i Europa-Parlamentets udspil.

Regeringen er endvidere tilfreds med, at ECOFIN-kompromiset præciserer anvendelsesområdet, således at kun relevante aktører omfattes af direktivet, såsom aktører der udgør en væsentlig risiko for stabiliteten på de finansielle markeder og ikke f.eks. industrielle holdingselskaber (både børsnoterede og unoterede). Regeringen har i rådsforhandlingerne arbejdet for, at alle forvaltere uanset størrelse omfattes af direktivet. Samtidig har regeringen dog støttet, at direktivet skal indeholde en proportional og skræddersyet regulering, da der er tale om et meget bredt anvendelsesområde, og dermed meget forskelligartede virksomheder med meget forskellige karakteristika, herunder forskellige risikoprofiler. På disse punkter støtter regeringen som udgangspunkt direktivets anvendelsesområde, som det defineres i ECOFIN-kompromiset.

Oplysningskrav

Regeringen støtter kravene til forvaltere om oplysninger til investorer i overensstemmelse med det danske indspil med henblik på at øge gennemsigtigheden. Regeringen støtter ligeledes kravene til forvaltere om oplysninger til myndighederne med henblik på at forbedre overvågning og tilsyn af investeringsenheder.

Regeringen har i rådsforhandlingerne arbejdet for at indføre yderligere oplysningskrav i forbindelse med virksomhedsovertagelser, og for at reglerne også omfatter små og mellemstore virksomheder. Der er i forhandlingerne i Rådet ikke fundet støtte blandt de andre medlemslande til at indføre yderligere oplysningskrav.

Regeringen har imidlertid på baggrund af forhandlingssituationen i Rådet også arbejdet for og opnået støtte til, at direktivet skal give mulighed for at bibeholde eksisterende nationale bestemmelser i forhold til oplysningskrav i forbindelse med virksomhedsovertagelser. ECOFIN-kompromiset indeholder på den baggrund minimumsregler, der giver mulighed for at bibeholde og udvikle eksisterende nationale bestemmelser, og for at bestemmelserne kan finde anvendelse på små og mellemstore virksomheder. Regeringen støtter disse bestemmelser og vil fortsat arbejde for, at medlemslandene på dette område kan gå videre end kravene i direktivet.

Regeringen lægger således afgørende vægt på, at det endelige kompromis mellem Rådet og Europa-Parlamentet giver Danmark mulighed for at opretholde de eksisterende regler i Danmark i forbindelse med virksomhedsovertagelse.

Aflønning

Regeringen støtter reglerne om aflønning i kompromisforslaget, så længe reglerne er i overensstemmelse med en forsvarlig og robust risikohåndtering. Regeringen vil generelt arbejde for fleksibilitet i relation til regler om aflønning, således at der kan tages hensyn til nationale karakteristika og prioriteter.

Tredjelande

Regeringen støtter ECOFIN-kompromisets regler vedrørende tredjelande. Regeringen finder, at forvaltere eller investeringsenheder fra tredjelande alene skal kunne opnå adgang til at markedsføre deres andele i Danmark eller andre EU-lande, hvis de lever op til krav, der er ækvivalente med direktivets regler.

I forhold til et kompromis med Europa-Parlamentet vil regeringen arbejde for en balanceret tilgang, der ikke skaber ulige konkurrencevilkår eller undergraver en effektiv regulering. Hvis der som led i et kompromis med Europa-Parlamentet overvejes at give bredere adgang til EU for fonde og forvaltere fra tredjelande, end i ECOFIN's kompromisforslag, bør det derfor samtidig sikres, at de ikke er underlagt lempeligere regler end de europæiske fonde og forvaltere.

Short selling

Europa-Parlamentet har foreslået generelle regler vedr. regulering af short-selling indsat i dette direktiv. Danmark finder det ikke i udgangspunktet hensigtsmæssigt, at short-selling reguleres i dette direktiv, men finder at evt. regulering bør ske generelt, der ikke er specifikt knyttet til f.eks. kapital- og hedgefonde eller andre specifikke markedsaktører. Der er fra Kommissionens side uafhængigt af forhandlingerne om dette direktiv igangsat en høring for at få overblik over short-selling og behovet for eventuel regulering heraf. Danmark finder det hensigtsmæssigt, at afvente yderligere analyser af short selling, før der tages stilling til eventuel regulering, og at spørgsmålet ikke bør håndteres separat i AIFM-direktivet.

Andre landes holdninger

Forhandlingerne om direktivet har overordnet afspejlet, at én gruppe lande, herunder Danmark, ønsker en stærk regulering af forvaltere af alternative investeringsenheder og en anden gruppe lande, ønsker en mindre omfattende regulering af forvaltere af alternative investeringsenheder.

Dagsordenspunkt 3: Det belgiske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 2. halvår 2010

Resumé

Belgien overtager EU-formandskabet i 2. halvår 2010. Det nye belgiske formandskab fremlægger på ECOFIN den 13. juli 2010, som det er normal praksis, arbejdsprogrammet for ECOFIN i formandskabsperioden.

Baggrund og indhold

Arbejdsprogrammet for det belgiske formandskab i 2. halvår 2010, herunder også for arbejdet i ECOFIN, er blevet offentliggjort ultimo juni. Arbejdet i ECOFIN ventes også under det belgiske formandskab at være domineret af håndteringen af den økonomiske og finansielle krise. Det fortsatte arbejde med sikringen af den finansielle stabilitet og holdbarheden af de offentlige finanser vil være vigtige fokusområder for formandskabet. Forventeligt vil formandskabet have følgende prioriteter for ECOFIN's arbejde i 2. halvår 2010:

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
2. Styrket koordination af de økonomiske politikker og strengere budgetdisciplin
3. Forberedelse af G20-møder
4. Europa 2020-strategien og de økonomisk-politiske retningslinjer
5. Skatte- og afgiftssager
6. Finansielle sager

Derudover ventes formandskabet også at prioritere forberedelsen af de kommende forhandlinger sidst på året i Cancún, Mexico om finansiering til imødegåelse af klimaforandringer, kvaliteten af de offentlige finanser og de finanspolitiske rammer i EU-landene samt kommende rapporter om pension og sundhedsvæsen. Endeligt er man i ECOFIN nået til enighed om en revision af EIB's eksterne lånemandat. Sagen ligger under den fælles beslutningsprocedure. Det forventes, at man vil kunne nå en endelig aftale i oktober i år.

Ad 1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud

ECOFIN ventes på alle rådsmøderne i 2. halvår 2010 at have den løbende implementering af Stabilitets- og Vækstpagten, herunder den løbende behandling af henstillinger i underskudsproceduren, på dagsordenen. Derudover ventes ECOFIN frem til DER i december at gøre status for exitstrategierne for de statslige hjælpepakker der blev etableret under krisen.

Ad 2. Styrket koordination af de økonomiske politikker og strengere budgetdisciplin

Taskforcen under formanden for Det Europæiske Råd vil i oktober skulle aflevere en rapport til DER med forslag om styrkelse af koordinationen af de økonomiske politikker i EU. ECOFIN ventes i oktober at forberede rådskonklusioner herom som input til DER. Kommissionen ventes hurtigt efter DER at ville fremsætte konkrete forslag til implementering af taskforcens anbefalinger. Kommissionen har d. 30. juni offentliggjort en yderligere meddelelse vedrørende styrket økonomisk samarbejde i forlængelse af Kommissionens meddelelse af 12. maj i år. ECOFIN ventes på mødet 13. juli have en første drøftelse af meddelelsen.

Ad 3. Forberedelse af G20-møder

ECOFIN vil skulle forberede G20 finansministermødet 22-23. oktober i Gyeongju, Sydkorea, og vil også skulle bistå DER i forberedelsen og opfølgningen på G20-topmødet i Seoul, Sydkorea 11-12. november. En central sag i efteråret vil være en reform af IMF's fordeling af kvoter og stemmer til medlemslandene, hvor der arbejdes efter en deadline i januar 2011. G20-landene har indikeret, at man vil søge at finde en løsning på G20-topmødet i Seoul. En global bankskat, exit-strategier, den fælles ramme for stærk, balanceret og bæredygtig vækst samt reformer af den finansielle regulering må også forventes at være på dagsordenen i Seoul. En væsentlig bestemmende faktor for EU's indflydelse på den globale politiske scene er, at medlemslandene "taler med en stemme". Formandskabet vil arbejde mod en bedre koordinering af medlemslandenes synspunkter.

Ad 4. Europa 2020-strategien og de økonomisk-politiske retningslinjer

ECOFIN ventes på mødet 13. juli formelt at vedtage de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG). ECOFIN og DER vil i efteråret skulle følge op på implementeringen af Europa 2020-strategien, herunder de nationalt fastsatte mål og flagskibsinitiativer. Sagen ventes at være på dagsordenen for ECOFIN i oktober og formentlig også i december. Formandskabet prioriterer sikringen af den finanspolitiske holdbarhed i medlemslandene. Det kræver, at fokus rettes med strukturelle reformer, som tager højde for demografiske forandringer og svagere konkurrenceevne i EU-landene.

Ad 5. Skatte- og afgiftssager

Formandskabet ventes generelt at fortsætte arbejdet med forenkling og modernisering af skatte- og afgiftssystemerne med det formål at reducere de administrative omkostninger og forbedre det indre marked. Formandskabet ventes at fortsætte arbejdet med pakken af initiativer vedrørende styrket informationsudveksling, bistandsdirektivet, rentebeskatningsdirektivet samt aftaler med tredjelande om udveksling af information vedrørende direkte beskatning, ligesom formandskabet vil fortsætte arbejdet med at sikre korrekt selskabsbeskatning på lige konkurrencevilkår inden for rammerne af EU's adfærdskodeks. Endvidere ventes formandskabet at behandle direktivforslag om moms i forbindelse med finansielle ydelser og forsikringsydelser, direktivforslag om revision af særordningen for moms af rejseydelser, postmoms og forslag til ny rådsforordning vedrørende moms. Endelig ventes det, alt afhængig af tidspunktet for fremsættelse af et forslag fra Kommissionen, at formandskabet indleder behandling af revision af energiafgiftsdirektivet.

Ad. 6. Finansielle sager

Det belgiske formandskab ventes at fortsætte arbejdet med at reformere de finansielle rammer i EU. Der arbejdes fortsat på enighed med Parlamentet vedrørende regulering af alternative investeringsfonde (AIFM). Et kompromis om AIFM-direktivet kan blive udsendt til efteråret, som følge af uenigheder mellem rådet og Parlamentet. Det belgiske formandskab ventes endvidere at fortsætte arbejdet med en række andre finansielle sager, herunder revision af lovgivning vedrørende kreditvurderingsbureauer samt indskyder- og investorgarantier samt kommende forslag vedrørende regulering af kortsalg og handel med derivater. Endvidere vil formandskabet fortsætte arbejdet i relation til kriseforebyggelse og krisehåndtering, herunder på basis af kommende forslag fra Kommissionen vedrørende afviklingsfonde og bankafgifter. Endelig vil formandskabet fortsætte arbejdet med revisionerne af kapitalkravsdirektivet.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om formandskabets ECOFIN-arbejdsprogram.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Formandskabets ECOFIN-arbejdsprogram har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 2. halvår 2010 kan imidlertid have økonomiske og lovningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning**Dansk holdning**

Fra dansk side kan man generelt støtte den overordnede prioritering i det belgiske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 2. halvår 2010, i det holdninger til de konkrete sager indstilles efterhånden som de måtte blive aktuelle

Andre landes holdninger

EU-landene ventes at udtrykke generel støtte til det belgiske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 2. halvår 2010.

Bilag

Oversigt over løbende ECOFIN-sager og initiativer

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Det belgiske formandskabs ECOFIN-arbejdsprogram	Det belgiske formandskab ventes at præsentere sit arbejdsprogram for det økonomiske og finansielle område ved ECOFIN den 13. juli 2010.
Traktatens artikel 126 (kvalificeret flertal)	<p>Proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud og Stabilitets- og Vækstpagten.</p> <p>Eurolandene afleverer stabilitetsprogrammer og de øvrige medlemslande konvergensprogrammer. De opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer forventes behandlet af ECOFIN på mødet i marts 2010 og muligvis på flere møder i løbet af det spanske formandskab.</p> <p>ECOFIN opnåede på et møde den 20. marts 2005 enighed om en aftale om 'forbedring af implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten' i form af en rapport, som efterfølgende blev endosseret på Det Europæiske Råd den 22.-23. marts 2005. Rapporten er herefter udmøntet i konkrete justeringer af Pagtens forordninger mv. Rådets forordninger nr. 1055/2005 og 1056/2005, blev endelig godkendt den 27. juni 2005. Den reviderede adfærdskodeks for stabilitets- og konvergensprogrammerne blev godkendt i ECOFIN den 10. oktober 2005.</p> <p>ECOFIN ventes under det spanske formandskab at fortsætte implementeringen af den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt, herunder at vedtage udtalelser om medlemslandenes opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer samt igangsætte proceduren for uforholdsmæssigt store budgetunderskud for de lande der i 2010 skønnes at overstige referenceværdierne for de offentlige finanser.</p>
<p>Overordnet økonomisk politik – de integrerede retningslinjer (IG): overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) samt retningslinjer for medlemslandenes beskæftigelsespolitik</p> <p>Traktatens artikel 121 (kvalificeret flertal)</p>	<p>Som led i vedtagelsen af Europa 2020-strategien under det spanske formandskab, er de integrerede retningslinjer, bestående af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (Broad Economic Policy Guidelines – BEPG) samt retningslinjer for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker, blevet revideret.</p> <p>Processen følger den nye koordinationsprocedure, hvorefter Rådet endeligt skal vedtage de nye retningslinjer på baggrund af Det Europæiske Råds konklusioner herom. Europa-Parlamentet skal høres vedr. beskæftigelsesretningslinjerne. DER drøftede de nye integrerede retningslinjer i juni, og de ventes formelt vedtaget under det belgiske formandskab. For så vidt angår de overordnede økonomisk-politiske</p>

	retningslinjer (BEPG'erne), vil det ske på ECOFIN d. 13. juli.
<p>Europa 2020: Drøftelse af nationale reformprogrammer og eventuelle landespecifikke anbefalinger</p> <p>Traktatens artikel 121 (kvalificeret flertal)</p>	<p>ECOFIN ventes i 2. halvår 2010 at skulle drøfte de nationale reformprogrammer udarbejdet under den nye Europa 2020-strategi, hvor landene bl.a. skal fastsætte nationale mål indenfor de 5 overordnede EU-målsætninger for beskæftigelse, klima/energi, forskning/udvikling, uddannelse samt fattigdom/social inklusion, og årligt opgøre fremskridt imod disse mål. De nationale reformprogrammer ventes desuden at skulle identificere de vigtigste nationale flaskehalse for langsigtet vækst samt angive hvorledes disse adresseres gennem passende strukturreformer m.v.</p> <p>Drøftelsen af de nationale reformprogrammer vil eventuelt blive ledsaget af landespecifikke anbefalinger. Afhængigt af formandskabet og Kommissionen er det imidlertid muligt, at dette i stedet udskydes til 1. halvår 2011 for at kunne ske samtidig med vurderingen af landenes stabilitets- og vækstprogrammer.</p> <p>Der ventes i 2. halvår 2010 på ECOFIN ligeledes en drøftelse af den første af i alt syv tematiske dele af Europa 2020-strategien, Kommissionens flagskibsinitiativ vedr. forskning, udvikling og innovation, bl.a. som bidrag til drøftelsen i Det Europæiske Råd i oktober.</p>
Makroøkonomisk dialog (Køln-processen)	Møde med deltagelse af repræsentanter fra ECOFIN, Rådet (social- og arbejdsministre), ECB og arbejdsmarkedets parter. Dialogen afholdes i forbindelse med ECOFIN to gange årligt.
Budgetsager	<p>EU's budget for 2011: På Rådsmødet i marts forventes ECOFIN at vedtage en række prioriteter for det kommende års budget, bl.a. vedr. budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning. Kommissionen forventes den 18. maj 2010 at præsentere ECOFIN for et foreløbigt udkast til EU's budget for 2011, hvorefter ECOFIN forventes at foretage sin behandling af budgetforslaget den 23. juli 2010. Budgetproceduren påvirkes af implementeringen af Lissabon-traktaten, idet der i 2010 kun vil blive foretaget en behandling af budgettet mod hidtil to. I tilfælde af uenighed mellem Råd og Parlament efter behandlingen, vil parterne indgå i en forligsprocedure i stedet for en andenbehandling. Lissabon-traktaten forventes endvidere under spansk formandskab at medføre gennemførelse af en forordning for de flerårige finansielle rammer samt muligvis en fast track revision af Finansforordningen.</p> <p>Review: Kommissionens hvidbog om budget review er gentagne gange blevet udsat, og forventes nu tidligst at foreligge sent i foråret 2010. Budget reviewet er ikke en spansk prioritet, og det er derfor usikkert, om det spanske formandskab vil påbegynde behandlingen af dette.</p>

	<p>Skulle det ske, er det endvidere uklart, om ECOFIN vil blive involveret. DER vedtog d. 11. december 2009 konklusioner, der opfordrer Kommissionen til at komme med sin rapport om budget reviewet i tide til at der kan udstikkes prioriteter i løbet af 2010.</p> <p>Decharge: På mødet i ECOFIN den 18. november 2009 præsenterede Revisionsretten sin årsberetning for regnskabsåret 2008 med tilhørende revisionserklæring. Herefter behandles beretningen i Rådets budgetudvalg og Coreper med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lisabon-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget i ECOFIN 16. februar 2010.</p>
Byrdefordeling vedr. klima	<p>Den nedsatte friends of the presidency-gruppe, som skal udarbejde anbefalinger til en løsning på byrdefordelingen internt i EU af den langsigtede klimafinansiering, vil skulle afrapportere til DER i marts 2010. Dette vil ifølge det spanske formandskab ske via ECOFIN.</p>
Indre marked	<p>ECOFIN ventes i 2. halvår 2010 at drøfte elementer i Kommissionens planer for en relancering af det indre marked, bl.a. på baggrund af Monti's rapport. Kommissionen ventes i september 2010 at offentliggøre en meddelelse som opfølgning på Monti-rapporten. Meddelelsen vil danne grundlag for en ny indre markeds-pakke, der forventes fremlagt i sommeren 2011.</p> <p>I Monti-rapporten fokuseres på, at relanceringen bør ske i form af en sammenhængende og balanceret strategi, der både indeholder forslag til yderligere integration og liberalisering, og som samtidig imødekommer ønsket om et mere socialt ansvarligt EU (f.eks. i form af øget skattekordinering og beskyttelse af arbejdsretlige hensyn). Målsætningen er at fjerne de handelshindringer, der stadig findes for varer, tjenesteydelser, kapital og personer, sikre bedre håndhævelse og anvendelse af reglerne, samt skabe fornyet konsensus om det indre marked. Af relevante fokusområder peges bl.a. på det digitale indre marked, et indre marked for grøn vækst samt et mere velfungerende marked for borgere, forbrugere og SMV'er.</p>
Statistik	<p>På ECOFIN den 28. november 2006 vedtog Rådet, på baggrund af den Økonomiske og Finansielle Komité's (EFC) statusrapport, konklusioner som fremhæver nødvendigheden af reduktioner af de administrative byrder forårsaget af statistikrapportering i EU. Desuden opfordrede ECOFIN til, at Kommissionen fortsætter sine analyser af mulighederne for at overgå til et "Single Flow"-system for intern varehandel i EU, således at handler mellem to EU-lande alene afrapporte-</p>

res af det eksporterende land.

På ECOFIN den 13. november 2007 drøftedes reduktionen af de statistiske byrder og Rådet anerkendte det arbejde, der er blevet iværksat, men opfordrede samtidig Kommissionen til at fremskynde arbejdet. ECOFIN drøftede endvidere rammerne for statistisk produktion og vedtog en beslutning om oprettelsen af et rådgivende organ og et rådgivende udvalg herom.

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
1) 1997-skattepakken	<p>EU-landene indgik den 1. december 1997 principaftale om en skattepakke, som dengang omfattede:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Beskatning af opsparing (rentebeskatningsdirektivet), - Beskatning af renter og royalties og - Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. <p>ECOFIN vedtog skattepakken (rentebeskatningsdirektivet og rente-/royaltydirektivet samt en rådsresolution om rentebeskatning og adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning) den 3. juni 2003.</p> <p>Rentebeskatningsdirektivets (Direktiv 2003/48/EF) ikrafttræden afhæng af aftaler dels mellem EU og fem tredjelande (herunder Schweiz), dels mellem hvert EU-land og ti områder tilknyttet UK og Nederlandene. ECOFIN konstaterede den 7. juni 2005, at forudsætningerne for direktivets ikrafttræden den 1. juli 2005 var opfyldt, og alle 40 parter i direktivet og rentebeskatningsaftalerne anvender direktivet med virkning fra denne dato.</p>
2) Rentebeskatningsdirektivet	<p>Efter rentebeskatningsdirektivet skal medlemsstaterne sikre beskatningen af indkomst fra opsparing ved (automatisk) udveksling af oplysninger om rentebetaling fra en medlemsstat til en fysisk person i en anden stat. Luxembourg og Østrig har dog en undtagelse, så de skal sikre beskatningen ved at opkræve kildekat af rentebetalingen. Overgangsordningen løber, indtil Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino accepterer, at disse 3.-landes skattemyndigheder skal give skattemyndighederne i EU's medlemsstater oplysninger om rentebetalinger fra 3.-landene til personer i medlemsstaterne, når medlemsstaterne anmoder om disse oplysninger.</p> <p>Efter rentebeskatningsdirektivets artikel 18 skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til Rådet om, hvorledes direktivet virker, og eventuelt foreslå Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.</p> <p>Kommissionen fremlagde en foreløbig rapport for ECOFIN 14. maj 2008 om erfaringen med direktivets virkninger. Kommissionen fremlagde den endelige rapport til Rådet den 15. september 2008.</p>

	<p>Kommissionen fremsatte herefter 13. november 2008 forslag til direktiv om ændring af rentebeskatningsdirektivet. Der foreslås en række tekniske ændringer for at sikre direktivets effektivitet.</p> <p>Forslaget blev forelagt for ECOFIN i december 2008. I 1. halvår 2009 har en arbejdsgruppe drøftet forslaget, og det tjekkiske formandskab har forelagt en fremskridtsrapport forud for ECOFIN 10. juni 2009.</p> <p>Under det svenske formandskab blev der arbejdet videre med forslaget – uden at der blev opnået enighed om ændringerne. Luxembourg og Østrig kæder forslaget sammen med forslag om nyt bistandsdirektiv samt anti-svigsaftaler (jf. punkt 7 og 8).</p> <p>Det spanske formandskab forelagde sagen for ECOFIN 19. januar 2010, uden at der blev opnået enighed.</p> <p>Sagen ventes drøftet i ECOFIN i 2. halvår af 2010.</p>
3) Renter og royalties	<p>Direktivet om rente-/royaltybetalinger mellem forbundne selskaber i forskellige EU-lande blev vedtaget af ECOFIN den 3. juni 2003 som led i vedtagelsen af den samlede skattepakke, jf. ovenfor.</p> <p>Kommissionen fremsatte 30. december 2003 et forslag til ændring af rente-/royaltydirektivet. Kommissionen foreslog en præcisering af direktivet, således at et EU-lands pligt til at undlade kildebeskatning af renter og royalties bliver betinget af, at det selskab, der modtager betalingen i et andet EU-land, er omfattet af en effektiv beskatning i dette land.</p> <p>ECOFIN kunne den 7. juni 2005 ikke opnå enighed om det foreslåede ændrings-direktiv, idet et medlemsland ikke kunne acceptere forslaget.</p> <p>Efterfølgende har en arbejdsgruppe drøftet sagen og et nyt kompromisforslag, som kunne accepteres af det pågældende medlemsland, men ikke af et andet medlemsland.</p> <p>Arbejdsgruppen drøftede sagen igen i november 2009, men der har fortsat ikke kunnet opnås enighed.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 2. halvår af 2010.</p>
4) Adfærdskodeks for er-	Arbejdet med adfærdskodeksen, der skal bidrage til at forhindre

<p>hvervsbeskatning</p> <p>Mellemstatslig aftale af 1. december 1997.</p>	<p>skadelig skattekonkurrence inden for selskabsbeskatningen, varetages af EU's adfærdskodeksgruppe, der løbende påser, at EU-landene ophæver eller ændrer deres ordninger, som er i strid med kodeksen (Rollback), og at EU-landene ikke indfører nye ordninger i strid med kodeksen (Standstill).</p> <p>ECOFIN godkendte den 3. juni 2003 en rapport fra adfærdskodeksgruppen om gennemført eller planlagt afvikling af eksisterende skadelige ordninger. Rådet godkendte, at ændringerne – som beskrevet i rapporten – var tilstrækkelige og gav tilladelse til tidsbegrænsede forlængelser af visse ordninger efter den principielle afviklingsfrist ved udgangen af 2005.</p> <p>ECOFIN har efterfølgende løbende modtaget rapporter om arbejdet i adfærdskodeksgruppen – senest i ECOFIN 8. juni 2010.</p> <p>Gruppen påbegyndte i 1. halvår 2009 behandlingen af et fremtidigt arbejdsprogram, som ligger udover rollback og standstill, nemlig anti-misbrug, gennemsigtighed og informationsudveksling i sager om interne transaktioner mellem koncernforbundne selskaber (transfer pricing), administrativ praksis og forholdet til 3.-lande. Denne del af arbejdsprogrammet planlægges afsluttet i 2. halvår 2010.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 2. halvår af 2010.</p>
<p>5) Selskabsbeskatning</p>	<p>EU-kommissionen udsendte i 2001 en meddelelse på baggrund af undersøgelser af selskabsbeskatningen i EU.</p> <p>Økonomi- og finansministrene havde på deres uformelle møde i september 2004 en generel drøftelse vedr. mulighederne for en fælles selskabsskattebase. Det blev i den forbindelse besluttet at nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der skulle undersøge muligheder for og konsekvenser ved etablering af en fælles konsolideret selskabsskattebase i EU (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)).</p> <p>Kommissionen præsenterede på ECOFIN den 28. november 2006 en meddelelse om det hidtidige arbejde i arbejdsgruppen og planerne for det videre arbejde.</p> <p>Forslaget omfatter selskaber, som har aktivitet i flere medlemsstater. I dag kan et selskab med aktivitet i flere medlemsstater blive beskattet i alle disse stater efter deres forskellige skatteregler og under hensyn til de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. Forslaget medfører, at selskaber kan opgøre en samlet skattepligtig indkomst efter ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten for-</p>

	<p>deles mellem de berørte stater efter en fordelingsnøgle. Hver stat beskatter den del af selskabets indkomst, som henføres til staten. Det er kun metoden til beregning af skattepligtig indkomst, der er fælles. Hver medlemsstat bestemmer selv sin skattesats.</p> <p>Formålet med ordningen er at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende aktivitet, gøre det lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer og hindre dobbeltbeskatning inden for EU.</p> <p>Kommissionen havde planer om i efteråret 2008 at fremsætte forslag til udformning af den fælles selskabsskattebase, men fremsættelsen er udskudt.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 2. halvår af 2010.</p>
<p>6) Kommissionens meddelelser om direkte beskatning</p>	<p>Kommissionen udsendte Rådet tre meddelelser af 19. december 2006 om Koordinering af medlemsstaternes systemer for direkte beskatning i det indre marked (KOM(2006)823/824/825).</p> <p>I den første meddelelse redegjorde Kommissionen for baggrunden for meddelelserne. Personer og selskaber, som har grænseoverskridende aktiviteter, kan blive udsat for diskrimination, dobbeltbeskatning og øgede administrative omkostninger. Det udgør en hindring for grænseoverskridende etablering, aktivitet og investering. En fælles konsolideret selskabsskattebase (CCCTB), som nævnt ovenfor, er en systematisk måde til at fjerne disse grundlæggende skattehindringer på. Imidlertid vil CCCTB ikke omfatte personer og ikke nødvendigvis alle selskaber og/eller alle EU-lande. Der er derfor behov for mere målrettede tiltag på kort og mellemlangt sigt. Der er bl.a. behov for at sikre, at EU-landenes skattesystemer fungerer bedre sammen, både for at undgå de skattemæssige hindringer for grænseoverskridende aktivitet mv. og for at hindre en udhuling af EU-landenes skattegrundlag.</p> <p>Desuden er der efter Kommissionens opfattelse behov for vejledning om betydningen af de principper, der følger af EF-domstolens afgørelser, for så vidt angår direkte beskatning.</p> <p>De to andre meddelelser vedrører to områder, hvor de nuværende skattesystemer kan medføre sådanne skattemæssige hindringer, nemlig</p> <ul style="list-style-type: none"> - den skattemæssige behandling af underskud i grænseoverskridende tilfælde, - fraflytningsbeskatning, dels når en person flytter fra et EU-land til et andet, dels når et selskab flytter aktiver fra

	<p>anvendelse i et EU-land til et andet.</p> <p>I den førstnævnte meddelelse foreslår Kommissionen en undersøgelse af mulighederne for en effektiv og bindende mekanisme til løsning af problemer med international dobbeltbeskatning inden for EU.</p> <p>ECOFIN tog på mødet den 27. marts 2007 meddelelserne til efterretning.</p> <p>ECOFIN vedtog den 2. december 2008 en Rådsresolution med anbefalinger vedr. fraflytningsbeskatning.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 2. halvår af 2010.</p>
7) Administrativt samarbejde (bistandsdirektivet)	<p>Kommissionen fremsatte 2. februar 2009 forslag til nyt bistandsdirektiv. Forslaget har som formål at styrke, forenkle og på visse punkter udvide medlemsstaternes udveksling af oplysninger, som er nødvendige for korrekt beskatning. Den vigtigste ændring er, at bankhemmelighed ikke længere skal kunne hindre udveksling af oplysninger. Desuden foreslås, at skattemyndighederne i en medlemsstat hvert år systematisk skal sende oplysninger til skattemyndighederne i de andre medlemsstater, for så vidt angår visse betalinger fra den førstnævnte stat til personer og selskaber i de andre stater (automatisk informationsudveksling).</p> <p>Det ny bistandsdirektiv skal erstatte direktiv 77/799/EØF, som er ændret mange gange siden 1977.</p> <p>Forslaget blev drøftet af ECOFIN den 10. november 2009, uden at der blev opnået enighed. Der er især uenighed om omfanget af automatisk informationsudveksling. Desuden har Luxembourg og Østrig kædet forslaget sammen med andre forslag, især rentebeskatningsdirektivet.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 2. halvår 2010.</p>
8) Anti-svigsaftaler med europæiske 3.-lande	<p>EU og dens medlemsstater har indgået en anti-svigsaftale med Schweiz, som har til formål at bekæmpe svig til skade for landenes finansielle interesser. Aftalen går bl.a. ud på udveksling af oplysninger til bekæmpelse af svig vedr. bl.a. moms og told, men ikke vedr. direkte skat.</p> <p>Kommissionen og Liechtenstein har forhandlet om en tilsvarende aftale, som også skal omfatte svig vedr. direkte skat. Forhandlingerne var tidligere meget vanskelige – især på grund af uenig-</p>

	<p>hed om betydningen af Liechtensteins regler om bankhemmelighed og særligt snævre definition af skattesvig, som ikke omfatter manglende selvangivelse af indtægter.</p> <p>Liechtenstein har nu afgivet erklæring over for OECD om, at landet vil give andre lande oplysninger vedr. direkte beskatning, herunder også bankoplysninger. Liechtenstein har indgået aftale med USA herom og er også indstillet på at indgå en aftale med EU og dens medlemslande.</p> <p>Aftalen er imidlertid ikke indgået endnu da Luxembourg og Øst-rig kæder sagen sammen med andre forslag, herunder især rentebeskatningsdirektivet.</p> <p>Når der er indgået en aftale med Liechtenstein ventes forhandlinger om ændring af anti-svigsaftalen med Schweiz, så den også omfatter direkte skat, samt indledning af nye tilsvarende anti-svigsaftaler med Andorra, Monaco og San Marino.</p> <p>Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 2. halvår 2010.</p>
9) Nedsat moms	<p>Der blev uden drøftelse på Rådsmødet (miljø) den 22. december 2003 vedtaget konklusioner om forlængelse af forsøgs-ordningen for nedsat moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser (momsdirektivets bilag IV). ECOFIN traf den 10. februar 2004 formel beslutning om en to-årig forlængelse med udløb 31. december 2005.</p> <p>Der blev indgået en politisk aftale om nedsat moms på ECOFIN den 24. januar 2006. Som opfølgning herpå vedtog ECOFIN den 14. februar 2006 uden drøftelse en ændring af direktivet om nedsat moms, der bl.a. indebærer, at ordningen vedrørende reducerede momssatser for arbejdskraftintensive ydelser (bilag IV) forlænges til den 31. december 2010, at alle medlemslande fik mulighed for at søge om anvendelse af bilag IV inden 31. marts 2006, samt at Kommissionen blev opfordret til inden udgangen af juni 2007 at præsentere ECOFIN og Europa-Parlamentet for en rapport om virkningerne af nedsat moms på lokale tjenesteydelser med hensyn til beskæftigelse, økonomisk vækst og indre marked. Analyserne skulle gennemføres af en uafhængig økonomisk tænketank.</p> <p>Kommissionen fremlagde denne rapport i 2. halvår 2007. Samtidig har den i en meddelelse skitseret et oplæg til principper for anvendelse af nedsat moms i EU-landene fra 1. januar 2011. ECOFIN vedtog 4. december 2007 at vende tilbage til sagen i 2008 for bl.a. at drøfte, om nedsat moms er et egnet instrument til at nå sektorpolitiske mål.</p>

	<p>ECOFIN opnåede den 4. december 2007 enighed om en forlængelse af nogle af de nye medlemslandes ordninger om nedsatte momssatser frem til 31. december 2010.</p> <p>ECOFIN drøftede bl.a. den 2. december 2008 og den 10. marts 2009 Kommissionens direktivforslag af juli 2008 om mulighed for nedsat moms på lokale ydelser. På det sidstnævnte møde vedtog ECOFIN en del af Kommissionens forslag. Det drejer sig i hovedsagen om at gøre muligheden for at anvende nedsat moms på arbejdskraftintensive ydelser (de omtalte ydelser i bilag IV) permanent. Endvidere, at anvendelsesområdet for nedsatte momssatser også udvides med restauranydelser. Der var samtidig enighed om ikke at gennemføre de resterende dele af Kommissionens forslag.</p> <p>I tilslutning hertil afgav 8 medlemsstater, herunder Danmark, en erklæring. Det hedder heri bl.a., at alle fremtidige afgørelser om nedsatte momssatser bør begrænse de nedsatte momssatsers samlede omfang.</p> <p>Der forventes ikke nye drøftelser i 2. halvår 2010.</p>
10) Moms på rejsebureauer	<p>Forslaget angår revision af den gældende moms-særordning for rejseydelser. Særordningen går ud på, at leverandøren af rejseydelser ikke har fradragsret for købsmoms og alene beregner salgsmoms af sin fortjenstmargen. Ved revisionen foreslås det bl.a., at særordningen, der i dag kun omfatter salg af rejseydelser til rejsende (private) udvides til salg til virksomheder (forretningsrejser og mellemhandel med rejseydelser).</p> <p>Forslaget har været behandlet i Rådets Fiskalgruppe i 2002 og 2003, og det er genoptaget 1. halvår 2010. Forhandlingerne ventes fortsat 2. halvår 2010.</p>
11) Postmoms	<p>Kommissionen fremsatte i 2003 forslag om ændring af momsdirektivet, så samtlige postydelser bliver momspligtige. Forslaget har to hovedelementer: 1) Direktivets gældende momsfritagelse for "det offentlige postvæsens ydelser" ophæves, og 2) medlemsstaterne vil kunne vælge at anvende en nedsat momssats (mindst 5 pct.) for standard postydelser (adresserede forsendelser op til 2. kg).</p> <p>Forslaget har været drøftet i 2003 og 2004 uden enighed. ECOFIN vedtog den 2. december 2009 konklusioner, der opfordrer til nye forhandlinger i 2010. Dette ventes at ske 2. halvår 2010.</p>

<p>12) Ny rådsforordning om moms</p>	<p>Rådet vedtog første gang i 2005 en momsforordning, hvorved en række ikke-bindende retningslinjer, som er vedtaget af EU's rådgivende Momskomite i årene 1977-2003, blev gjort retligt bindende. Siden da har komiteen vedtaget flere retningslinjer, herunder i tilknytning til momspakken, og 6. momsdirektiv er afløst af momsdirektivet. På denne baggrund fremsatte Kommissionen i slutningen af 2009 forslag til en omarbejdning af 2005-forordningen for at afspejle det nye momsdirektivs struktur og inddeling og for at inkorporere retningslinjer fra komiteen vedtaget siden 2005.</p> <p>Behandlingen af forslaget er indledt og ventes fortsat 2. halvår 2010.</p>
<p>13) Momsfritagelsen for bank- og forsikringsydelse</p>	<p>Kommissionen har i november 2007 fremsat forslag til justeringer i momsdirektivets regler om momsfritagelse for bank- og forsikringsydelse. Samtidig har Kommissionen fremsat forslag til rådsforordning med gennemførelsesbestemmelser herom.</p> <p>Formålet med forslagene er at ajourføre reglerne under hensyn til den udvikling, der er sket siden 1970'erne, og at gøre reglerne klarere. Endvidere foreslås det bl.a., at medlemsstaterne skal tillade finansielle virksomheder frivillig momsregistrering for salg af finansielle ydelse, der aktuelt er momsfri.</p> <p>Forslaget har været behandlet på arbejdsgruppeniveau fra 2008. ECOFIN tog den 3. juni og 2. december 2008 samt 9. juni 2009 fremskridtsrapporter fra formandskaberne om arbejdet til efterretning. Drøftelserne ventes fortsat i 2. halvår 2010.</p>
<p>14) Bekæmpelse af svig</p>	<p>Kommissionen fremsendte den 2. juni 2006 en meddelelse til bl.a. ECOFIN om behovet for at udvikle en koordineret strategi mod den fiskale svig. På ECOFIN den 28. november 2006 vedtoges konklusioner, som lægger vægt på vigtigheden i at bekæmpe skattesvig og som anerkender behovet for en fælles anti-svig strategi som kan komplementere de nationale bestræbelser på dette område. Rådet opfordrede Kommissionen til at forberede en sådan strategi med vægten lagt på en styrkelse af medlemslandenes sanktionsmuligheder over for svindlere, bedre beskyttelse af medlemslandenes momsindtægter samt bedre og hurtigere informationsdeling medlemslandene imellem.</p> <p>På ECOFIN den 5. juni 2007 præsenterede Kommissionen en foreløbig rapport om arbejdet og de forslag, der undersøges. På det grundlag vedtog ECOFIN konklusioner, der opfordrer</p>

	<p>Kommissionen til dels at fremsætte visse af forslagene inden årets udgang med henblik på vedtagelse i Rådet inden udgangen af 2008, dels at prioritere undersøgelserne af de øvrige forslag med henblik på en rapport til Rådet inden årets udgang.</p> <p>På ECOFIN den 4. december 2007 fremlagde Kommissionen en meddelelse med afrapportering om det hidtidige arbejde og overvejelser om fokus for det videre arbejde. ECOFIN vedtog konklusioner, som støtter retningen i Kommissionens arbejde.</p> <p>ECOFIN den 4. oktober 2008 vedtog en opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag om retsregler vedrørende oprettelse af "Eurofisc" – dvs. et decentralt netværk mellem EU-landene med henblik på særlig hurtig udveksling af oplysninger om momssvig. "Eurofisc" var indeholdt i forslag fremsat af Kommissionen august 2009, jf. nedenfor under nr. 16.</p> <p>På møderne 28. november 2006 og 5. juni 2007 samt på uformelt ECOFIN 20.-21. april 2007 har mulighederne for at ændre momssystemet som led i svigsbekæmpelsen ligeledes været drøftet. På ECOFIN den 5. juni 2007 vedtog Rådet konklusioner, der opfordrer Kommissionen til inden årets udgang at komme med en teknisk analyse af to forslag til ændringer: Dels at EU-landene vil kunne vælge at indføre generel omvendt betalingspligt for moms af indenlandske B2B-leverancer (herunder et eventuelt pilotprojekt herom i en medlemsstat), dels indførelse af moms i afganglandet for grænseoverskridende vareleverancer B2B inden for EU.</p> <p>Kommissionen præsenterede februar 2008 en foreløbig analyse.</p> <p>På møderne 4. marts og 14. maj 2008 drøftede ECOFIN konklusioner vedrørende det videre arbejde med ændringer af momssystemet til bekæmpelse af momssvig. Der blev ikke vedtaget konklusioner. Det hænger sammen med uenighed om en eventuel opfordring fra Rådet til Kommissionen om forslag angående et pilotprojekt vedrørende generel omvendt betalingspligt.</p> <p>Der forventes ikke yderligere initiativer i 2. halvår 2010.</p>
15) Forslag vedrørende svigsbekæmpende foranstaltninger	<p>Kommissionen fremsatte marts 2008 forslag til en række ændringer i momsdirektivet og forordningen om administrativt samarbejde på momsområdet. Hovedsigtet er, at skattemyndighederne skal have hurtigere angivelsesoplysninger om moms fra virksomhederne, og at der skal ske hurtigere udveksling af sådanne oplysninger mellem medlemsstaterne. Bl.a. foreslås det, at den særlige angivelse af varesalg til erhvervs kunder i andre EU-lande skal</p>

	<p>ske månedligt i stedet for, som i dag, kvartalsvis. ECOFIN nåede 4. november 2008 til politisk enighed om et kompromisforslag.</p> <p>Kommissionen fremsatte november 2008 et forslag, der består af to dele: Del I med en stramning af proceduren for fritagelse for importmoms i tilfælde, hvor varer skal videre fra det første EU-importland til et endeligt EU-importland. Og del II med et forslag om, at sælger i én medlemsstat under visse omstændigheder bliver medhæftende for købers momsbetaling i en anden medlemsstat (grænseoverskridende solidarisk hæftelse). På ECOFIN den 9. juni 2009 opnåedes der politisk enighed om del I og om at udskille del I til endelig vedtagelse nu. ECOFIN vedtog samtidig en konklusion om, at arbejdet med del II skal fortsætte. Arbejdet med del II ventes ikke fortsat i 2. halvår 2010.</p> <p>I januar 2009 fremsatte Kommissionen forslag om reglerne vedrørende momsfaktura. Dette forslag indeholder elementer vedrørende både bekæmpelse af svig og harmonisering/regelforenkling (der henvises til omtale straks nedenfor under nr. 17).</p> <p>I september 2009 fremsatte Kommissionen et hasteforslag, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende omvendt betalingspligt for moms af indenlandske leverancer af CO2-kvoter. Forslaget indeholdt også en "generalisering" af en gældende britisk momsundtagelse med mulighed for omvendt betalingspligt for moms ved indenlandske leverancer af mobiltelefoner og kredsløbsprocessorer. ECOFIN vedtog den 2. december 2009 den del af forslaget, der angår CO2-kvoter men udskød behandlingen af delen vedrørende mobiltelefoner m.v. Drøftelsen heraf ventes fortsat 2. halvår 2010.</p> <p>I august 2009 fremsatte Kommissionen forslag til revision af forordningen om administrativt momssamarbejde. Forslaget indeholder udover "Eurofisc", jf. ovenfor under nr. 15, bl.a. fælles minimumstandarder for medlemsstaternes regler med hensyn til momsregistrering og afmelding fra registrering og et arrangement, hvor medlemsstaterne får adgang til visse virksomhedsdata i andre medlemsstaters databaser. Der er politisk enighed om et kompromisforslag, som forventes endeligt vedtaget tidligt i 2. halvår 2010.</p>
16) Forslag vedrørende momsfaktura	<p>Kommissionen fremsatte i januar 2009 forslag til revision af momsdirektivets regler vedrørende momsfaktura.</p> <p>Med sigte på forenkling foreslog Kommissionen yderligere harmonisering af regler for udstedelse af faktura, for de oplysninger, der skal angives i en faktura og for opbevaring af fakturaer. I den</p>

	<p>sammenhæng foreslog Kommissionen også, at momsreglerne vedrørende anvendelse af elektroniske fakturaer "liberaliseres", så særkrav til dem skulle ophæves, og de skulle behandles på samme måde som papirfakturaer.</p> <p>Med sigte på bekæmpelse af svig foreslog Kommissionen dels en harmonisering af tidspunktet for momsens forfald for grænseoverskridende leverancer, dels at fradragsret for moms fremover alene skulle kunne udøves på grundlag af en momsfaktura.</p> <p>Der er politiske enighed om et kompromisforslag, som forventes endeligt vedtaget tidligt i 2. halvår 2010.</p>
<p>17) Registreringsafgift og årlig ejerafgift for motorkøretøjer</p>	<p>Kommissionen fremsatte i juli 2005 et direktivforslag om harmonisering af visse regler om ejerafgift og registreringsafgift af biler.</p> <p>Forslaget blev drøftet på ECOFIN 13. november 2007, hvor der var bred skepsis over for EU-rammebestemmelser vedrørende CO₂-differentiering af bilafgifter.</p> <p>Drøftelserne forventes ikke genoptaget i 2. halvår 2010.</p>
<p>18) Punktafgifter på alkohol</p>	<p>ECOFIN den 28. november 2006 drøftede forslag til justeringer af minimumssatserne for alkoholbeskatning. Desuden drøftedes muligheden for vedtagelse af en mekanisme for automatisk inflationskorrektion af satserne. Skønt der med få undtagelser var generel tilslutning til en justering af minimumssatserne, lykkedes det ikke at opnå enighed.</p> <p>Rådet opfordrede således Kommissionen til at udfærdige en analyse af alkoholbeskatning, herunder udviklingen i konkurrencesituationen og niveauet for alkoholpriser og -afgifter. Analysen skal også se på en mere smidig procedure for regelmæssige beslutninger, der kan inflationskorrigerer minimumssatsen.</p> <p>I 2009 sonderede formandskaberne uden resultat uformelt mulighederne for en genoptagelse af drøftelserne i Rådet uden yderligere analyser fra Kommissionen. Det er mest sandsynligt, at drøftelserne ikke genoptages i 2. halvår 2010.</p>
<p>19) Punktafgifter på tobaksvarer</p>	<p>Kommissionen har juli 2008 fremsat forslag til ændringer af direktiverne om tobaksafgifter. Kommissionen foreslog bl.a. gradvise forhøjelser frem til 1. januar 2014 af minimumsafgifterne på cigaretter og rulletobak. Endvidere foreslog den regulering med inflationen af minimumafgifterne på cigarer/cigarillos og pipeto-</p>

	<p>bak pr. 1. januar 2010.</p> <p>ECOFIN den 10. november 2009 vedtog et kompromisforslag fra formandskabet.</p>
20) Kommerciel diesel	<p>Kommissionen fremsatte i marts 2007 et forslag om at hæve de eksisterende EU-minimumssatser for afgifter på kommerciel diesel (også kaldet gasolie). Samtidig blev det foreslået at hæve minimumsafgiften for blyfri benzin.</p> <p>Forslaget har været drøftet enkelte gange på arbejdsgruppeniveau i 2007 – 2009 uden større fremskridt. Det forventes, at forslaget vil blive indarbejdet i forslag om en revision af energibeskatningsdirektivet, jf. straks nedenfor under nr. 22.</p>
21) Revision af energiafgiftsdirektivet	<p>Kommissionens vil muligvis i 2. halvår 2010 fremsætte forslag til revision af energiafgiftsdirektivet. Alt afhængig af tidspunktet herfor ventes det, at det belgiske formandskab indleder behandling af forslaget.</p>

Finansielle sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Ny Europæisk tilsynsstruktur (herunder omnibus)	<p>Kommissionen har den 23. september 2009 fremlagt en tilsynspakke, der indeholder to centrale elementer.</p> <p>Det ene element i tilsynspakken er etableringen af et europæisk råd for systemisk risiko (European Systemic Risk Council - ESCR), hvis opgave er at overvåge og vurdere systemisk risiko på tværs af alle finansielle markeder og alle medlemslande. Det andet element i tilsynspakken er etableringen af et europæisk system for finansielt tilsyn (European System of Financial Supervision - ESFS), hvor de tre eksisterende tilsynssamarbejdsgrupper omdannes til egentlige myndigheder med mere ansvar, beføjelser og flere ressourcer. Det er målet at, den nye struktur træder i kraft primo 2011.</p> <p>Kommissionen fremsatte 29. oktober 2009 forslag til omnibus-direktiv (Omnibus I), der ændrer en række finansielle direktiver med henblik på at tildele de nye EU-tilsynsmyndigheder kompetencer, jf. den nye EU-tilsynsstruktur.</p> <p>Rådet nåede til enighed om både ESCR og ESFS på mødet i ECOFIN den 2. december 2009 samt om omnibus 9. april 2010. Europa-Parlamentets ECON-udvalg har stemt om forslagene i maj 2010. Der pågår nu dialogforhandlinger vedr. forslagene. Europa-Parlamentet planlægger at stemme om forslagene den 7. juli 2010, mens forslagene er sat på ECOFIN-mødet den 13. juli 2010 til politisk enighed.</p> <p>Kommissionen forventes at fremsætte endnu et omnibus-direktiv (Omnibus II) i efteråret 2010, der ventes at øge antallet af direktiver, som giver de nye EU-tilsynsmyndigheder kompetencer.</p>
Derivater – centrale modparter	<p>Kommissionen forventes i september 2010 at fremsætte forslag til regulering af handel med derivater med henblik på at skabe bedre gennemsigtighed og forbedre stabiliteten på derivatmarkederne. Dette skal ske ved at fremme clearing via centrale modparter, der er underlagt tilsyn af finansielle myndigheder, kræve clearing via central modpart at alle standardiserede derivater, og kræve passende sikkerhedsstillelse og højere kapitalkrav ved bilaterale handler uden om centrale modparter.</p>
Opdateringer af direktiv om kapitalkrav til kreditinstitut-	<p>Kommissionen fremlagde den 13. juli 2009 forslag til ændring af CRD (CRD III). Forslaget vedrører bl.a. en revision af markedsrisiko, be-</p>

ter m.fl. (CRD)	<p>handling af komplekse værdipapirsikrede produkter og aflønning. Der er opnået enighed i Rådet om forslaget i november 2009. Europa-Parlamentets ECON-udvalg har stemt om forslaget den 14. juli 2010. Der pågår trialogforhandlinger om forslaget og Europa Parlamentet ventes at stemme om forslaget i september 2010. Forslaget er sat på COREPER den 30. juni med henblik på politisk enighed. Kommissionen ventes ultimo 2010 at fremsætte et andet forslag til ændring af CRD (CRD IV). Forslaget forventes at vedrøre bl.a. kvaliteten af den reguleringsmæssige kapital, krav til likviditetsbuffere, strammere krav til modpartrisici, og krav om dynamiske reserver, fjernelse af lande-diskretioner og -optioner i reglerne, modcykliske kapitalbuffere og gearingsmål (leverage ratio) for systemisk vigtige finansielle institutioner.</p>
Alternative investeringsfonde/Hedge fonde	<p>Kommissionen har den 30. april 2009 fremsat forslag til direktiv vedrørende forvaltere af alternative investeringsfonde. Forslaget regulerer de forvaltere (administrationselskaber), der markedsfører og administrerer alternative investeringsfonde.</p> <p>Direktivet indeholder blandt andet bestemmelser om godkendelse og autorisation af administrationselskaber samt åbenhed om centrale økonomiske forhold i de alternative investeringsenheder.</p> <p>Der blev opnået kompromis om forslaget i ECOFIN den 18. maj 2010, og Europa-Parlamentets ECON udvalg stemte om forslaget få dage efter. Der pågår netop nu trialogforhandlinger om forslaget, som dog går trægt pga. store uenigheder om særligt regler ift. fonde fra tredjelande.</p> <p>Der forventes ikke enighed om forslaget før til efteråret.</p>
Prospektdirektivet	<p>Kommissionen fremsatte 24. september 2009 forslag til revision af prospektdirektivet. Forslaget skal beskytte investorerne ved at sætte krav til mere præcis og dækkende information i forbindelse med udstedelse af prospekter.</p> <p>Der er opnået enighed i ECOFIN om forslaget og Europa-Parlamentets ECON-udvalg har stemt om forslaget i marts 2010. Der er endnu ikke opnået endelig enighed om forslaget mellem Rådet og Europa-Parlamentet. ,</p>
Indskydergarantier – bank, forsikring og værdipapirer	<p>Kommissionen forventes at fremsætte en pakke af initiativer vedrørende indskydergarantier på bank, forsikrings- og værdipapirer i juli 2010 På bankområdet fremsættes forslag til revision af direktiv vedr. indskydergarantiordninger, hvilket vil omfatte ændrin-</p>

	<p>ger ift. anvendelsesområde og dækning, øget harmonisering, finansiering, udbetaling m.v. Herudover fremsættes forslag til revision af direktiv om investorgaranti, ligesom KOM vil præsentere en hvidbog vedrørende garantiordninger på forsikringsområdet.</p>
Konglomerat-direktivet	<p>Kommissionen kan forventes at fremsætte forslag til en mindre teknisk revision af konglomeratdirektivet indenfor en række tekniske områder i juli 2010. Spørgsmål om f.eks. krav til konglomeraters kapitalgrundlag vil afvente vedtagelse af implementeringsretsakter under Solvens II-direktivet.</p>
Grænseoverskridende krisestyring	<p>Kommissionen offentliggjorde i den 20. oktober 2009 en meddelelse om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren. Meddelelsen berører bl.a. det nuværende direktiv om likvidation af kreditinstitutter. Kommissionen fremlagde i forlængelse heraf en meddelelse om afviklingsfonde den 26. maj 2010. Kommissionen fremsætter yderligere meddelelse om grænseoverskridende krisestyring i oktober 2010 som forberedelse til fremsættelse af lovforslag medio 2011.</p> <p>Emnet forventes diskuteret på uformelt og formelt ECOFIN møde under belgisk formandskab.</p>
Direktiv om solvenskrav til forsikringselskaber (Solvens II)	<p>Forslaget blev vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet i april 2009. Forslaget træder i kraft i ultimo 2012. Kommissionen vedtager en række gennemførelsesforanstaltninger på området. Disse forventes fremsat ultimo 2010.</p>

**Dagsordenspunkt 4a: Opfølgning på møde i Det Europæiske Råd den 17. juni 2010:
Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk
samarbejde for stabilitet, vækst og beskæftigelse - redskaber
til stærkere økonomisk ledelse i EU**

KOM(2010) 367/2

[Følger snarest. Meddelelsen er offentliggjort den 30/6 2010.]

**Dagsordenspunkt 4b: *Opfølgning på møde i Det Europæiske Råd den 17. juni 2010:
Andre punkter fra Det Europæiske Råd***

Resumé

På ECOFIN den 13. juli 2010 ventes der en opfølgning på DER den 17. juni 2010. Konklusionerne fra DER indeholder bl.a. 1) en vedtagelse af Europa 2020-strategien 2) en styrket forpligtelse til gennemførelse af konsolidering til sikring af den finanspolitiske holdbarhed, og om nødvendigt fremrykke finanspolitiske konsolideringstiltag hvor det måtte være påkrævet 3) en bekræftelse fra EU-landene om deres fælles forpligtelse til sikring af finansiel stabilitet, igennem skærpet tilsyn og regulering af de finansielle markeder, både i EU og i G20-sammenhæng og 4) enighed om det presserende behov for at styrke koordineringen af EU-landenes økonomiske politikker, jf. arbejdet herom.

Baggrund og indhold

Europa 2020-strategien

På DER vedtog man EU's nye strategi for vækst og beskæftigelse. Strategien vil potentielt kunne bidrage til at styrke produktivitet, vækstpotentiale, social samhørighed og økonomisk konvergens. Den nye strategi er et led i at gå fra krisestyring til nu at rette fokus mod gennemførelsen af reformer, der fremmer vækst og beskæftigelse, og som understøtter holdbarheden af de offentlige finanser.

Styrket økonomisk samarbejde, konsolidering og bedre budgetdisciplin

Fra medlemsstaterne var der på DER en stærk støtte til, at den finanspolitiske konsolidering nu måtte være i fokus. Alle medlemsstater erklærede sig villige til om nødvendigt, at iværksætte yderligere foranstaltninger til fremskyndelse af den finanspolitiske konsolidering. Medlemsstaterne vil differentiere indsatsen efter, at de nødvendige konsolideringstiltag implementeres i lyset af landenes risici.

Krisen har afsløret markant svagheder i den økonomiske styring, navnlig hvad angår den budgetmæssige og bredere makroøkonomisk overvågning. En styrket koordination af de nationale økonomiske politikker er derfor en afgørende og presserende prioritet. På DER var der bred opbakning til arbejdet i Van Rompuy taskforcen, hvis kommende anbefalinger i efteråret tiltænkes anvendt i styrkelsen af budgetdisciplinen og koordinationen af de økonomiske politikker blandt medlemslandene i EU.

På DER var der også enighed om, at de eksisterende regler om budgetdisciplin indeholdt i Stabilitets- og Vækstpagten fuldt ud skal implementeres. For så vidt angår en styrket budgetdisciplin, var DER enige om følgende overordnede retningslinjer:

- en styrkelse af både den forebyggende og korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten;
- at der i den budgetmæssige overvågning lægges langt større vægt på niveauet og udviklingstendenserne i den offentlige gæld og den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, som det oprindeligt var tiltænkt i Stabilitets- og Vækstpagten;
- indførelsen af et "europæisk semester" fra og med 2011, hvor der i foråret indleveres stabilitets- og konvergensprogrammer til Kommissionen, under hensyntagen til de nationale budgetprocedurer;

- at det sikres, at alle medlemslande har nationale budgetregler og mellemfristede budgetrammer i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten;
- at der sikres statistiske data af højeste kvalitet, hvilket er afgørende for sunde budgetpolitikker og troværdige rammer for budgetovervågning. Statistiske kontorer bør være fuldt ud uafhængige.

Hvad angår den makroøkonomisk overvågning, blev der på DER opnået enighed om følgende retningslinjer:

- at der udvikles et indikatorsystem med henblik på at overvåge udviklingen i medlemslandenes konkurrenceevne og mulige ubalancer, og i forlængelse heraf følge op på uholdbare eller risikable trends;
- at der udvikles effektive rammer for den makroøkonomiske overvågning, som afspejler den særlige situation medlemsstaterne i euroområdet befinder sig i.

Skærpet finansielt tilsyn og regulering

Konklusionerne fra DER understregede vigtigheden af, at nødvendige reformer til genopretning af stabiliteten i det europæiske finansielle system bliver gennemført hurtigst muligt. Modstandsdygtighed og gennemsigtighed i banksektoren skal sikres. På DER var der enighed om, at resultaterne af de igangværende stresstests af europæiske storbanker vil blive offentliggjort senest i anden halvdel af juli. Kommissionsmeddelelsen "Regulating Financial Services for sustainable growth" af 2. juni 2010, indeholder derudover en omfattende liste over initiativer, der skal iværksættes og afsluttes inden udgangen af 2011. DER understregede, at EU nu må vise sin vilje til at skabe et sikrere, sundere, mere gennemsigtigt og ansvarligt finansielt system. På den baggrund ser DER frem til, at

- Rådet og Parlamentet hurtigt vedtager de fremsatte forslag om finansiell overvågning, for at sikre, at det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) og de tre europæiske tilsynsmyndigheder (ESA) kan påbegynde deres arbejde fra og med 2011;
- der opnås enighed om forslag vedrørende alternative investeringsfonde inden sommerferien, og at der foretages en hurtig gennemgang af Kommissionens forslag om forbedringer af EU's tilsyn med kreditvurderingsbureauer;
- Kommissionen fremsætter forslag vedrørende regulering af handlen med derivater. Særligt imødeses forslag der skal regulere markedets anvendelse af korte positioner (herunder uafdækkede korte positioner) og CDS'er.

På DER var der enighed om, at medlemsstaterne bør indføre skatter på finansielle institutioner for at sikre en retfærdig byrdefordeling, og som i højere grad resulterer i incitamenter, der bidrager til inddæmningen af systemiske risici. Det videre arbejde med disse skatters endelige karakteristika, som sikrer lige konkurrencevilkår og et grundigt kendskab til de samlede konsekvenser af de forskellige lovgivningsmæssige tiltag er presserende. DER opfordrer Rådet og Kommissionen til at videreføre dette arbejde videre og aflægge rapport i oktober 2010.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning**Dansk holdning**

Regeringen støtter, at der følges op på DER-konklusionerne mhp. at sikre fortsat fremdrift bl.a. i forhold til arbejdet en planmæssig gennemførelse af den finanspolitiske konsolidering inden for rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten, og at henstillingerne givet under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud efterleves inden for de fastsatte frister. Regeringen bakker op om arbejdet med at styrke den økonomiske koordination og særligt, at der sikres en bedre gennemførelse af Stabilitets- og Vækstpagten. Endelig lægger Regeringen stor vægt på arbejdet med at styrke finansielt tilsyn og regulering.

Andre landes holdninger

Alle EU-lande støtter DER-konklusionerne